

Райский Сад

Главная

Агиография

Письма св. Иннокентия
Балтского

Scrisorile Părintelui Inochentie

Pre scurt viața și faptele
Sfântului Părintelui nostru
Inochentie de la Baltă

Историография и документы

Литературные произведения

Публикации и статьи

Репортажи и интервью

Фото-видео

Контакты

Иннокентий Балтский
(1875 - 1917)

scrisorile

Părintelui Inochentie

trimise din ostrovul Solovețki
și de prin alte inchisori
următorilor Săi dela

Grădina Raiului

Scrisoarea a 1-ea, anul 1911

Măi copii, nu chicați cu duhul, că parcă ați văzut cu ochii voștri toate. Nu vă temeți de nimenea, numai de Dumnezeu să vă temeți, că El pre toate le vede și pre toate le face. Iar de oameni să nu vă temeți, pre oameni numai să-i iubiți. Dar să luați bine sama, că sânt oameni între oameni. La vedere toți sânt oameni, dar la inimă sânt și lupchi. Tare vă mai rog, luați sama bineșor, că Singur Mântuitorul au zis: păziți-vă de oamenii fățarnici, care cu gura grăiesc una, dar în inimă au alta... Dar de Baltă să nu vă scârbiți, că vor ei să acopere racla Părintelui Feodosie. Că nu racla acoperă, da singuri pre dâșii se acoperă. Lăsați dintâi să acopere, ș-apoi își vede voi moară și de foc, nu numai de apă și de vânt...de nu s-a vide nici capătul, nici marginea și nici n-or ave cui să se jăluiască, ca să-i scoată. Lăsați, mai tăceți oleacă, dacă ei nu vor să creadă și încă zic că Parintele Feodosie nu-i Sfânt... Lasă, că i-a sfinți el pre dâșii, le-a arăta el cum is Sfinții, de le-or zbura mitrele de pe cap. Or vide ei nu numai boala care au fost dintâi, dar au să urle ca lupchii pe drumuri și nu va avea cine îi strânge. Că ei nu cred că aceasta este pedeapsă dela Dumnezeu pentru răutați. Și iaca ce înțelegere au ei – vor să îngroape trupul, de parcă care-i mai mare: trupul ori Duhul? Să se aprindă *focul*, ș-apoi atuncea or vide. Că trupul, va șede acolo îngropat, dar Sufletul și Duhul Părintelui Feodosie, pe care i l-au dat Tatăl de Sus, vor vedea ei cum i-a părjoli și i-a arde. Pentru că, nici ei nu cred, dar nici pre alții nu lasă... Lasă, că i-a împăca și i-a sătura el pre toți de bani. Haide-ți măi la *deal*, tâlharilor! Că iaca, Popa vine! I-oi muie cu *foc* și cu *pară*, ca să ardă toată răutatea și zavistia. Vă voi da eu pământ la toți! Numai să mai răbdați oleacă, ș-apoi își vede voi pământ. Că la mine mult pământ este, numai că atuncea, n-a vrea nimenea să-l ia... Apoi acuma să nu mai căutați pământ, lăsați-l să stee așa cum stă. Ș-apoi, dacă și își căuta, la ce vă folosește? Măi Nichita, lasă-i să dee în judecată și or vide ei ce-or păți. I-a sătura El pre toți, că au îngropat trupul, iar Duhul umblă ca pojarul... Tu Nichita, spunele cu bineșorul, frățește. Și babii spune-i, că pe urmă ți-a fi mai mare jălea a o vide. Că Dumnezeu poate să dee omului timp pentru Pocaintă, ca să se mântuiască. **Poate să și lecuiască, pre cine crede și cere cu credință.** Haide Nichita, nu te da! Te-ai săturat...săracii... Amin. Amin. Amin. Și lui Dumnezeu, Slavă!

Имя Иннокентия Балтского ничего не говорит миру, а в Соборе святых он стоит в одном ряду с Иоанном Кронштадтским, [соловецкими старцами](#)-новомучениками.

Родился Иннокентий (в миру - Иоанн) в 1875 г., в Бесарабии, в селе Кесеуцы Сорокского района в крестьянской семье. Божия Матерь, явившись Иоанну над деревенской часовенкой, предначертала ему монашескую стезю. С девятнадцати лет он подвизался в нескольких бессарабских монастырях, нигде не задерживаясь подолгу.

В мае 1909 г. над гробом о. Феодосия Балтского (+1845) творятся чудеса. Иннокентий слышит голос: «Отец Иннокентий, возьми крест мой! Возьми его и иди, да осияет тебя огонь Святого Духа, и нечестивые падут. Зови народы к покаянию и так учи: не захотят по своей воле — покаются поневоле. Огнем и мечом очистится земля». Чудотворец привстал из гроба, и протянул своему наследнику снятый с груди крест.

При священстве Иннокентия в Балте разгорелся великий огонь веры Христовой. Чудеса, что прежде творились на могиле чудотворца Феодосия, теперь происходили от живого его наследника, иеромонаха Иннокентия Левизора. На его литургии стекалось множество народа. Храм не мог вместить желающих присутствовать на службе. После причастия десятки исцелялись от тяжелых болезней. «Кайтесь в грехах! Время плакать к Богу день и ночь»

Община Иннокентия, как в первохристианские райские времена, жила вместе. После огненных служб и смиренных молитв приходила нищета духа, долготерпение и смирение, и любовь

Scrisoarea a 2-a, anul 1911, Ianuarie, ziua a 16-ea

Frații mei și surorile mele, copiii mei!
Să vă fie de bine cu petrecerea Sfântelor Sărbători, a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, cu Anul-Nou și cu Sfântul Botez, Cel cu venirea Sfântului Duh. Mă închin și eu la frățiile voastre. Vă rog și vă poftesc din toată inima mea, mai întâi pe frații cei cu casa și cu *locul*: Nichita, Sofronie, Gherasim, Glicheria, Ana, Elena, bătrânul Constantin, Anastasia, Domnica, Simion și fetele Fecla, Ana, Paraschiva, Xenia, Marina, Agafia și Evghenia. Nedescoperit, vă descopăr și vă arăt: **să vă deprinde-ți a trăi cu Dumnezeu**. Crește-ți via cea de deasupra cu cea de desubt... Și chiar vă spun drept: să începeți a săpa și a împlini voia Sfântului Parinte Feodosie, că el așa vrea să fie. Începeți a săpa Sfânta și Sfintele peșteri, pentru mine păcătosul, dar mai mult pentru voi... Că tare mă tem eu, să nu vă prăpădesc pe dinafară. Vom începe o *viață nouă*, pentru Suflet. O să aprindem *focul* de desubt, ca să fie mai ușor a umbla pe deasupra. Să nu vă pară șagă, dar nici să nu vă temeți. Să lucrați numai în taină și să luați sama să începeți dela un loc ales, ca să nu se cunoască. Iar Peștera, să nu fie lungă tare, numai dela casa lui Nichita până la Odae. Domnul să vă ajute la Lucrul cel Bun și Sfânt. Și dacă îți mântui de lucrat, apoi *lumina din candela*, să nu se mai stângă întrânsa. Iar Sfânta Psaltire să nu mai stee din cetit, nici ziua, nici noaptea. Sora Irina și sora Ana, după ce îți mântui de lucrat Peștera, să le aduceți pre acele fete din Lipetchi și să le vârâți de desubt. Una la Psaltire, iar cealaltă la Evanghelie și la Acafaste. Mai întâi a Mântuitorului și apoi a Măicuții Domnului și a Sfântului Nicolae. Să nu se mai stângă nici odată, că se apropie *vremea* și pe deasupra nu-ți mai putea răbda. Că tare frig o să mai fie și tare mari lei or mai umbla. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeuului nostru Slavă!

Scrisoarea a 3-ea, anul 1915, Septembrie, ziua a 9-a

Blagosloviți soră Glicherie!
De-amu frăția ta, poate nu ți-i vremea... D-apoi ce să facem?
Fată bătrână, cu mintea și cu inima... Și să ții cu mine, că nici eu parcă nu-s chiar bătrân, am numai 40 de ani. D-apoi ce să fac? Pisămni, că amu o venit vremea, **să mă fac Părinte Bătrân, la inimă și la minte**. Iaca, șezând eu în chilie, mi-o venit așa un gând: că, pre sora Glicheria, să ți-o faci soră, ori ca o mamă să-ți fie ție și la toți frații. Adică, așa să fie soră Glicherie, cum Popa zice. Că tot Popa a duce ori a rădica. Numai frăția ta să ascuți cum eu îți spun: **credința, nădejdea, răbdarea, iubirea, smerenia și dragostea cea către toți**. Și nu te teme că poate nu-i dovedit, că Popa de mână te-a ține. Iar Măicuța Domnului și Părintele nostru Feodosie ne-or păzi, ne-or îndrepta și ne-or ajuta la a noastră: credință, dragoste, iubire și la toate celelalte fapte bune. Pe sora Agafia, pe sora Evghenia și pe sora Paraschiva, ți le dau pe mâna frăției tale, soră Glicherie. Și să mi le dai când oi veni eu și le oi cere dela frăția voastră. Să le păzești așa curate cum ți le dau, ca să nu se umple de glod, chiar te rog. Dacă îi vrea, apoi frăției tale pot să-ți ajute sora Fecla, sora Ana, sora Nadejda, sora Paraschiva, sora Maria, sora Agafia, sora Anastasia și sora Ana. Dar pe sora Paraschiva, s-o lăsați în pace, că-i a mea. Eu de-atâta am ales-o, că samână cu mine la ochi. Voi la *urmă* îți vede, care și cu ce haine vă veți îmbrăca, bune ori răle, înțelegeți ce zice Popa... Luați sama, numai nu vă mândriți, că eu de-atâta mă tem pentru voi, de mândrie. Eu v-aș mai spune și ceva mai adânc, pentru Suflet, dacă la frăția voastră, mai preste tot îi trupește... Amin. Amin. Amin. Și lui Dumnezeu, Slavă!

Scrisoarea a 4-a, anul 1916, Iulie, ziua 25-ea

Pace vouă!
Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos și Măicuța Domnului, să vă păzească de toate cele răle, diavolești. Vă Blagoslovesc și eu, și vă doresc ca Dumnezeu să vă dăruiască viață și mântuire curată. Și încă din inimă vă doresc, ca să vă văd pre toți sănătoși. Dar cred, că încă nu o venit vremea, mai răbdați oleacă, n-o mai rămas mult. Vă rog și iar vă rog, să nu vă scârbiți că nu puteți răzbate la mine, să știți că așa-i de Sus. D-apoi, voi nu știți de unde am venit eu în Solovețki? Și iar vă rog, să nu uitați de locurile: Balta, Cameneț, Muromski, Petrozavodsk, acum la Solovețki și aicea la Golgofa... Tare vă rog, să nu uitați *ce știți și ce ați văzut*. Așa rugați-vă, să nu vă ispitescă diavolul. Mai răbdați, că eu mai am cu Pustia de lucrat, cu diavolul acesta din Pustie, dintre călugări. Îi tare hâtru, că se poate face și "sfânt", și-i reușește... Că și Sfinții Părinți, tot se îmbrăcau în Haina Mântuitorului, cea Îngerească... De dragoste, nu mă mai întrebați. Că ce dragoste le mai trebuie, dacă este de băut și de mâncat, de îmbrăcat și... Slavă Domnului! Dar ce îi seris prin Cărți? Că odată, au fost Călugări, care mâncau posmagi și beau apă, nu ceai. Iar uneori nu mâncau nimica, câte trei zile și mai mult, și trăiau... Și eu cred, că așa și trebuie să fie. Dar acum poartă mătâniile în mână, numai așa, de fățarie. Dar unii, nici așa nu le mai poartă. Și așa frații mei și surorile mele, și copilașii mei. Iaca ce vă voi mai spune eu, că, după ce au fost la mine fratele Ion Grădinaru, poate nu știți de care Ion grăiesc. Apoi, au pus lângă mine un om bătrân, ca să mă păzească. Nu știu de unde o venit. El mi-o spus că-i din gubernia Veatsk și îl cheamă Ilie, că are opt băieți și toți is la bățalie. Numai femeile au rămas acasă. Așa: pe bătrân îl cheamă Ilie și pe femeia lui Matroana. Iar pe băieții cu femeile lor, Vasilii și Vera, Nikolai și Matroana, Iacovși Evdochia, Piotr și Fecla, Alexandru și Ecaterina, Dimitrii și Alexandra. Unul din frații lui, pe nume Ion, este ucis pe front, iar soția lui Xenia, trăiește. Cum

истекала такая, точно небесные источники открывались.

Официальное церковное ведомство вначале отстраняло о. Иннокентия от службы под формальными предлогами, затем принялись гонять из храма в храм. Куда ни переведут, нигде долго не задерживался. Вопреки лукавому, что искал заткнуть ему рот кляпом, паства неуклонно умножалась. Выгонят из одного храма — пойдет в другой. Будет проповедовать в другом — прежние за ним пойдут и новые прибавятся.

За обличение тайных незаконных дел духовенство его возненавидело, написали донос.

Архиерей Серафим несколько раз заточал своего на месяца в карцер «смирять гордыню».

По распоряжению главы священнического дома, Иннокентия связали ремнями и на веревке спустили на дно колодца в одной рубашке, без пищи и воды. Сорок дней провел Иннокентий Балтский в этом каменном аду, в подземном склепе, взяв на себя чашу церкви-отступницы.

На сорок первый день Серафим решился заглянуть в колодец и увидел: Иннокентий стоит перед неземной красотой аналоем. Перед ним горят две свечи. В руках его псалтырь. Молитва неземная, о какой не слыхивал. От лица его, как от солнца, исходило сияние. Серафим не верил самому себе. Не было такого от рождения Христовой церкви, чтобы Господь являл силу и власть святых над фарисеями! Архиерей даже пытался покаяться.

В приходских священниках как-то выиграло каинитство. Однажды после литургии призвали они Иннокентия на трапезу и стали избивать его. После распяли его на столе, туго затянув веревками. Иннокентий не сопротивлялся, молчал и не прекращал молитвы. Попы надрывно кричали: "Кайся, еретик!" Три дня его обливали кипятком с головы до ног...

"Буря великая будет. Вихрь ожидается!" — кричал Иннокентий с паперти собора, прозревая октябрь семнадцатого, Вторую мировую, сталинщину (следствие носифлянщины)...

5 марта 1912 г. в Каменец-Подольск пришел приказ о ссылке Иннокентия на север: "Сослать в Олонецкую губернию, в Муромский монастырь".

За высшую дерзость (обличения власть

au venit bătrânul ista lângă mine, apoi au răzbătut la mine și fetele Maria, Macrina, Zinovia și Maria Zagaevschi, iar peste o zi o venit și sora Nadejda. Pe fetele care au venit primele, bătrânul le-au slobozit câte una. Mi-au dat ce au avut ele de dat și am grăit și cu dânsule. Iar pe urmă le-am petrecut. Pe sora Nadejda am îndreptat-o la chiliea mea, iar bătrânul Ilie s-au dus la bucătărie. Peste un ceas o venit înapoi la noi în chilie. Eu tare m-am mirat de ce s-o făcut. El s-o așezat pe un scaun, iar eu cu sora Nadejda, am rămas în picioare, lângă masă. Apoi eu, i-am dat sorei Nadejda niște posmagi să mănânce, și mâncam și eu cu dânsa. Da bătrânul zice: dă-i un scaun să șadă. Eu i-am dat și sora Nadejda o șezut pe un scaun, la mine în chilie... Fie voia Domnului cu toți și cu frăția voastră! Vă mulțămesc la toți pentru ce mi-ați trimis prin sora Fecla, sora Nadejda și fratele Ivănuș, grădinarul din gubernia Irkutsk. O mai fost o soră la mine, numai că n-o putut răzbate prin calidor, că bătrânul Ilie nu mai era, l-au dus de lângă mine. În locul bătrânului au pus doi călugari... și n-o putut trece. Și să vă mai spun de bătrânul Ilie, că mult n-o stat el lângă mine, dar tare mult am înțeles eu dela dânsul. Dar luați sama, să nu azvârliți cu aurul pe jos. Bătrânul Ilie, o prins a spune pe la călugări, că Inochentie îi puțințel, dar are pre Duhul Sfânt întrânsul. Iar călugării au început să se uite c-am minunat la dânsul...

Odată, o venit la mine în chilie un diacon, care știe puțină carte și se mândrește. Dar eu, după cum știți, că în cărți tare puțințel mă mai sprijinesc. Și, stăteam eu cu bătrânul și cu diaconul, și beam ceai. Și s-o pornit vorba... Bătrânul Ilie o început a zice: că o să vina vremea, când toate noroadele au să treacă preste *marea cea cu mal de foc* și mulți or trece, dar și mai mulți au să rămână în *foc*. Tare puțințel or mai trece. Iar diaconul l-au întrebat: da Inochentie, cum, a trece ori n-a trece? Iar bătrânul Ilie i-au răspuns: Inochentie a trece și încă și pre mulți cu dânsul i-a lua. Da iaca, de voi nu știu, dacă-ți trece ori îți rămâne... Atunci diaconul o zis: și cum, el cu noi aici să trăiască, și să ne luse în *foc*? Că noi ne-om ține de dânsul, și-om trece, oare o să facem bine? Dar bătrânul i-o zis: nu știu, dacă vă veți putea ține de dânsul, că tare-i greu de lepădat lumea asta vremelnică... Și iaca, va fi tare greu de trecut *marea cea cu foc și cu smolă*. Că, **cu gura, toți Îl mărturisesc pre Dumnezeu, dar cu mintea, cu inima și cu faptele, taare-s departe de Adevăr!** Dar, care și cum a vrea, că lumea asta îi sloboadă. La toți: iertați-mă! Iată, vă trimit această mititică hârtie, ca să-mi trimite-ți adresa bună și cu nădejde, și-apoi vă voi trimite și va ajunge la toți. Adresa mea este: Solovețkii Monastări, Anzerskii Skit, poslušniku Nicolaiu Ostroumovu. Iar în scrisoare voi să scriți: la Popa Inochentie, Ieromonahu. Și căutați bine, ca plicul să fie gros, să nu se prevadă scrisoarea cu adresa mea.

Și iaca, că eu am stat și aicea destul de-acum. Îi mai întreb și eu de viață, de sănătate, că ei mă păzesc ca să nu mă duc pe la frați. Că după ce l-au alungat pe bătrânul Ilie dela mine, apoi și eu le-am spus "că o sa mor pentru o vreme". Și-apoi, iar m-au închis în chilie dela fața lor, că li-i greu de mine... Nu-mi trebuie nici de-mâncatul lor, nimica. Și las' să mă păzească, să șadă la ușa mea, să-i văd eu, mult or răbda? Că de-acum îi *vremea*, dar n-am văzut ca ei să *vadă*. Trimiteți-mi degrabă răspuns. Au mai fost la mine și un arhieru, cu secretarul din Sinod și m-au întrebat cum trăiesc și dacă nu vreau cumva să mă duc în altă Mănăstire... D-apoi oare cine m-au adus aicea, dacă nu Sinodu' cu arhierii? Dar, au venit și ei numai așa...ca să mai facă oleacă de făfărie. Parcă eu nu-i văd, că, cu gura grăiesc, dar cuțitul din buzunar nu-l leapădă? Și-apoi, ce bine ori dragoste să mai vrei dela ei? Dacă ei trăiesc aicea pre Pământ, iar de Viața cea de veci au uitat cu toții. Nu știu ce va mai fi pre Pământ, că din zi în zi, tot mai mult se întăresc în pământesc decât în ceresc. Să nu se rătăcească.

Fraților și surorilor, scrie arhieru din Basarabia, cum că voi ziceți la *oloiul* care-i dela mine, că-i Mir. Nu se poate. Că numai arhierii și preoții întrebuințează Mirul la Sfântul Botez. Luați sama, nu vă rătăciți. Grăiți drept, că parcă aveți gură. Ori poate cărțile s-au mântuit? Luați sama prin cărți, că pentru toate este scris. Iertați-mă pre mine, păcătosul și fratele vostru Inochentie. Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos, și Măicuța Domnului, Arhistrategul Mihail și Arhanghelul Gavriil, Heruvimii și Serafimii să vă păzească și să vă păzească de toată răutatea, și de oamenii cei fățarnici, care cu gura grăiesc una, dar în minte și în inimă, țin alta. Să vă ferească Dumnezeu! Și vă rog mult, nu vă încălciți, că mă încălciți și pre mine. Luați sama, mergeți drept și faceți bine. Amin. Amin. Amin. Și lui Dumnezeu, Slavă!

Scrisoarea a 5-ea, anul 1916, Iulie, ziua a 7-ea

Scrisoare lămurită pentru frăția voastră, gătită fraților și surorilor.

Foarte mă bucur eu, când văd, ori aud de frații mei și surorile mele, **care întru Hristos umblă curat și fac bine**.

Dar iaca fraților, chiar drept vă voi spune, că dacă oi tăcea eu, apoi tot pe mine a chica tot greu. Poate la frăția voastră vă dă prin gând, că eu păcătosul și multgreșitul înaintea lui Dumnezeu, nu știu ce faceți frăția voastră, ori cum trăiți. Apoi iaca, vă voi arăta o pildă. Mă rog de mă iertați pre mine, păcătosul, că poate îi dela mine...ori eu sănt... Apoi iar mă rog de mă iertați, dar peștele dela Muromski nu-l mai căutați... Vă rog cu lacrimi. Luați sama de ce pește grăiește Popa, că v-am spus: că peștele de cur se lipește. Luați sama *unde* trăiți, că loc Sfânt este. Nu-l acoperiți voi singuri cu nimica.

Vedeți popa cum vă zice? Numai vă aduce aminte, ca să pricepeți. Că, poate frăția voastră ați gândit, că *locul* acela pe care trăiți, îi al lui fratele Sofronie, ori al lui fratele Gherasim, ori al lui fratele Nichita... Nu vă mai gândiți atâta, nu vă mai stricați mintea. Da, îi loc Sfânt, ales de Dumnezeu și de Măicuța Domnului, și de Sfântul și Marele, și iar Marele, și iar Marele făcător de minuni, Părintele nostru Feodosie.

Apoi fraților și surorilor, cum nu vă temeți a umbla pre locul acela, cu picioarele pline de glod? Și iar: luați sama ce grăiește Popa, de care *glod*, să nu vă umpleți... Și iar fraților și surorilor, mă plec înaintea voastră din toată inima și cu lacrimi mă rog de mă iertați. Dar despre ce faceți voi, apoi eu vă zic ca un Părinte al vostru, drept și adevărat: **să fiți la**

имущих) Иннокентия сослали в Муромский монастырь, предупредив, чтобы послушания давали самые тяжелые, унижительные, невозможные. В монастыре десяток другой священников и монахов сосланных за тяжкие преступления.

В северный монастырь к о.Иннокентию хлынула из Бесарабии многочисленная паства.

В феврале 1914 г. пастыр Иннокентий тронулся в путь со своим народом из Муромской обители. По дороге встретили загадочного старца, давшего посох Иннокентию.

Навстречу колонне выскочили сани с двумя солдатами. Полупьяные седоки требовали уступить дорогу. Иннокентий вышел вперед и приказал им поворачивать назад. Солдаты впали в ярость, один из них прицелился в Иннокентия. Осечка, передернул затвор — опять осечка, пальнул вверх — грянул выстрел. И тогда тот же солдат в совершенном безумии подбежал к старцу и ударил его штыком в сердце. Кровь потекла ручьем, и, преодолевая нестерпимую боль, Иннокентий наложил на рану просфору со святым маслом...

Небывалое чудо: священник, агнец Иннокентий, с пробитым насквозь штыком сердцем, четыре года еще будет проповедовать о Царстве Божием на земле. Напуганный градоначальник выставил целое войско. Полиция, пешая и конная, прочесывала дороги в поисках бунтовщиков. На Соловках

Соловки - с мая 1915-го по март 1917-го. Иннокентия отправили подальше: на Анзерский остров, в Голгофо-Распятский скит. Святейший Синод определил Иннокентию пожизненную ссылку. Амнистировало его временное правительство, равнодушное к религиозным спорам между церковниками. Весной 1917-го Иннокентий возвращается в Райский Сад.

В последний год его жизни совершилось больше, чем за все предыдущие. Устроились братские и сестринские обители, построили три церкви, одна другой прекраснее: самая большая — для мужчин, чуть поменьше — женская и маленькая отдельная — для Иннокентия.

Райский Сад стал на краткое время

mente oameni deplin, iar la inimă ca copilașii cei mititei. Iar luați bine sama, ce zic Sfinții Părinți: că la acela, la care este calul bine hrănit, apoi trebuie să-i pui și căpițală bună... Adică, de-o pildă, dacă te muncește hoitu ista, apoi pentru ce este postul? De te muncește curvia, apoi alegeți din mai multe feluri de nevoințe, una: ori lucrează mai mult, ori mănâncă mai puțin, ori roagă-te mai mult, ori, olecutică de dormit mai puțin. Și apoi, călăuceanu ori iapa, nu prea a mai copii și a mai nărați. Că, cu acestea, îl ții bine în frâu. Dar luați sama, că Popa nu chiar de cai zice, ori de iepe. Așa numai, v-am adus aminte, ca să nu se repete mai mult, că mi-a venit un duh greu, tocmai la mine și foarte m-am mirat. Și să nu vă mai înspăimântați, că iaca vă scriu, că de-acum nu vă voi mai lăsa așa.

Surorile mele Ana, Fecla, Olga, Ioana, Glicheria, Nadejda. Să vă înțelegeți în vorbă, auziți?! De sora Maria și sora Evghenia, acele de gazdă, apoi să fiți cuminți și să trăiți la un loc cu surorile Xenia, Marina și Glicheria. De sora Feodora, sora Iulita, să meargă așa cum merg. Iar sora Ana și cu toate celelalte, să cetească prin Viețile Sfinților și pre voi să vă țină de mână. Da sora Maria, sora Ecaterina, sora Pelaghia, sora Maria, sora Efrosenia, sora Ana, sora Domnica, sora Iuliana și sora Ana, la fel așa, cu toatele. Iar frăția voastră nu vă smintiți că eu am ales, că se apropie vremea. Fetele să nu se mândrească, iar voi nevestelor, nu chitați cu duhul, că Măicuța Domnului, poate face din întreg stricat și din stricat, întreg.

Și iar mă plec la frăția voastră, și cu lacrimi vă rog: numai să nu-mi călcați Cuvintele mele în picioare și să faceți iar, cum *nu* se mai poate de făcut. D-apoi, nu vedeți ce-i pre Pământ? Iar dacă vedeți, apoi *ascultați* și să auziți *ce* zice Popa. Domnul nostru Iisus Hristos și Măicuța Domnului, să vă Blagoslovească și să vă păzească de toate răutățile. Închinăciune la toți și la toate. Dacă o să primiți scrisoarea mea, apoi să-mi scrie-ți, cum trăiți și cu ce vă mai lăudați. Și apoi, eu vă voi mai scrie, mai pre urmă, scrisoare dela mine, Ieromonahul Inochentie.

Dela Popa, Blagoslovenie, la toți și la toate, și închinăciune la toți și la toate. Și vă trimit Credința mea cea de foc, dragostea și nădejdea, ca o Ancoră mare pentru toți. De-acum, mai mult decât aceasta nici nu știu ce să vă spun. **Vă doresc ca să puteți și împlini, nu numai grai.** Vă mai rog, fraților și surorilor, iubiți-vă unul pre altul. Dar cine vrea să fie mai mare, las' să fie slugă la toți și cel mai mic. Iar când oi veni eu și așa l-oi găsi făcând, ce voi putea oare să-i zic? Apoi i-oi zice așa: bine, bine, bine. Închinăciune la toți și la toate: la frații Sofronie, Gherasim, Constantin, Simion, Ioan, Vasile, Mina, Ștefan, Afanasie, Alexei, Afanasie, Terentie fugi mai tare, Gheorghie și la toți ceilalți. La surorile Elisaveta, Anastasia, Fecla, Ana, Paraschiva, Xenia, Ana, Glicheria, Iuliana, Marina, Maria, Domnica, Ana, Maria, Evghenia, Agafia, Paraschiva, Ecaterina, Feodora, Iulita, Ana. Hai bătrănu, nu te da, că Popa degrabă a veni. Acele: Efrosinia, Elisaveta, Nadejda, Maria, Ioana, pe unde sânte-ți? De ce nu-mi scrie-ți? Apoi închinăciune la surorile Maria, Agafia și Efrosinia, care ați fost la mine cu Fecla și cu Serghei. Închinăciune la sora Feodora și pe la toți, că mă doare capul de atâta scrisoare. Amin. Amin. Amin. Și lui Dumnezeu, Slavă!

Scrisoarea a 6-ea

Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos și Măicuța Domnului, Sfântul Arhistrateg Mihail și Arhanghelul Gavriil, Heruvimii și Serafimii, să vă Blagoslovească și să vă păzească de tot răul. Vă Blagoslovesc și eu păcătosul, cu mâna mea cea păcătoasă, și vă rog fraților și surorilor cu lacrimi: să nu se stingă *focul* care l-am aprins eu din Baltă. Că nu l-am aprins eu, dar Însuși Mântuitorul, Măicuța Domnului și Sfântul Părintele nostru Feodosie, Marele și iar Marele făcător de minuni dela Balta. Și de-atâta fraților eu vi le aduc aminte, că poate ați uitat. Unii răd de voi, vă ocărăsc și vă fac nebuni. Nu vă temeți de aceasta, dar nici nu vă rușinați, că pre mine, nici nu mai știu de câte ori m-au scris și prin gazeturi.

Luați bine sama, căutați Raiul aicea pre Pământ.

Că dacă nu l-om căuta aicea, apoi luați sama, ca nu cumva să fie umblarea voastră degeaba. Dacă ar fi fost Învățătura mea dela mine, apoi poate că m-aș spărie și eu. Când oare eu păcătosul, am făcut ceva cu puterea mea, după cum o grăit lumea și prin gazeturi au scris? Eu, nici odată, nici măcar n-am gândit, că pot face ceva cu puterea mea. Iar aceste cuvinte pustii, care le grăiește lumea și se scriu și prin gazeturi, le vor mirosi ei la urmă, singuri, acei ce le-au grăit. Că iaca, se apropie *vremea* și or vede cu ochii lor, dar eu, păcătosul, is tot așa cum am fost. Nu m-am schimbat, pentru că întru Unul Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos am nădăduit și am crezut, în Măicuța Domnului și după cum ne-au învățat Maica noastră, Sfânta Biserică, Sfinții Părinți și toate Soboarele Sfinților Părinți. **Eu, păcătosul, am lucrat numai cu credința, nădejdea și dragostea.** Și pentru lucrul meu, oricând pot să dau sama înaintea Dumnezeului Ceresc, a împăratului pământesc, înaintea a toata Rusia și a întregii lumi.

Iar sectant pre mine, nu poate să mă facă nimeni.

Numai diavolul, căruia eu i-am rupt coada, i-am dezbătut coarnele și l-am azvârlit de pe Prestol, cu capul în jos. Diavolul cel spurcat, dela mine n-are ce apuca. Măcar că el vede, că la mine aduc Creștinii mii de carboave. Și-atunci el aleargă cu bucurie mare, împreună cu stăpânirea, că gata, de-amu, l-am prins pe Inochentie cu bani mulți... Iar când au căutat la Inochentie în suduc, au găsit posmagi uscați. Și tare s-au mai amărât spurcatul și iubitorul de argint, diavolul. Iaca așa fraților și surorilor, să știți și frăția voastră bine, acei care ați umblat și ați mâncat cu mine.

Nu schiopătați, mergeți drept, fraților și surorilor.

Și iar vă rog pre frăția voastră: să păziți Sfânta Biserică și să vă Împărtășiți cât mai des, că mai ușor vă va fi de umblat și de făcut voia lui Dumnezeu. Mărturisii-vă, dar mai tare să vă *gătiți*, înainte de a merge la mărturisit. Acuma, tare îi bine, pentru cine ia aminte mai dinainte și își plânge păcatele sale înaintea Mântuitorului și a Măicuții Domnului. Apoi tare ușor va fi de mărturisit așa păcatele, dacă ne-om păzi să nu le mai facem.

духовным центром православия. Отсюда по мистическим каналам распространялся бескомпромиссный дух незапятнанной, девственной веры во Христа в лучших традициях святых отцов. Гостеприимно встречали приходивших. Священник кланялся в ноги. Выходили навстречу, приглашали на трапезу.

В Рождественский пост декабря 1917-го приехали к Иннокентию двое по виду мелких чиновников и некая дама с ними. Под вечер старец пригласил их в дом. За трапезой Иннокентий сам налил бокалы и ненадолго вышел, будто по делам. Зайдя на кухню, встал на молитву. В это время один из гостей высыпал в его стакан с вином яд. Прозорливцу был открыт их ужасный замысел. Проницательно посмотрел он в глаза своего убийцы, поднял руку свою и благословил. Когда "гости" просили Иннокентия о прощении, он отвечал: "Успокойтесь. Никто из вас не виноват. Власть прислала вас. А мне надо выпить яд за мой народ — соискупительно! А если кого винить хотите, то меня вините".

И под самый конец страшного 1917-го, 30 декабря, старец смежил глаза. Похоронили его в пещере малой иннокентьевской церкви, в самой келье старца.

На Крещение прибыл отряд красноармейцев. Молитвенников выгнали из пещер и стали расстреливать из пулемета, без всякого предупреждения и суда. Тогда поняли, почему отец принял яд, занемог, умер... Не выдержало бы его сердце подобного, разорвалось. Молились, умирая за Христа, с прошением о помощи святого Иннокентия. И пролился гнев его. И больше, чем в земные дни, сказалась огненная сила, сила святых! Разбойников мгновенно смыло, точно и не было их. Раненых перенесли в пещеры, омыли святой водой, помазали елеем, перевязали, и все до одного поправились. Рака с мощами Иннокентия почиталась величайшим образом.

Однажды трое братьев, взяв по большой свече, спустились в пещеру поклониться преподобному и спросить по привычке благословения на день, один из них, Иоанн, увидел, как из гроба вышло маленькое пламя, выпорхнуло, как птичка, и полетело к свече брата Терентия. И свеча его ярко зажглась. От нее потом зажгли все другие лампы в пещере. Иннокентий дал видимый знак того, что паства питается

Iar frăția voastră, să-mi sămănați mie în toate celea.

Că după cum ați văzut, eu nu m-am mai dat în lături, pentru Numele Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos, pentru frați și pentru surori. Încă și pentru cei bolnavi, eu am fost și sânt gata întotdeauna Sufletul să-mi pun. Nu m-am dat în lături, nici nu mă mai dau și nici nu mă voi lepăda, că mă tem să nu se lepede de mine, Hristos, Domnul și Dumnezeul nostru. Mântuitorul zice: gătiți-vă și deschideți-Mi, și Eu voi intra la voi în casă, adică în **casa inimii** voastre. Iubiți pre toți, măcar și vrăjmaș de-ar fi.

Luăți sama, paziți-vă de oamenii fățarnici, face-ți bine și nu vă temeți de nimeni.

Cuvânt dela mine, apoi încă mai bine.

Haide-ți măi cu toții, numai merge-ți drept și sămănați-mi mie întru toate și nu vă temeți de nimenea, numai de Dumnezeu, dar de oameni nu vă temeți. Cu oamenii trăiți ca frații, celor care asupra voastră se ridică, dați-le loc, iar voi răbdați și le veți aprinde foc în capul lor.

Numai mergeți drept și curat.

Vă rog pre frăția voastră, fraților și surorilor, copilașii mei, că eu am fost la frăția voastră ca un Tată.

Nu vă temeți fraților, că, cu noi este Dumnezeu!

Numai nu faceți rău nimănui, dar nici nu învățați de rău pre nimenea și nici voi să nu ascultați nimic de rău dela nimeni. Iubiți Sfânta Biserică și pre slujitorii ei. Măcar să fie preotul cât de păcătos, nu-l judeca. Iar tu să fii curat și să faci bine, că dacă îi fi tu curat și fără de nici un păcat, apoi preotul n-are cum să-ți mai dea păcate, ba încă ți le-a mai lua, că el are Dar dela Dumnezeu: **să ierte și să dezlege**. Și iar vă rog, Împărtășiți-vă mai des, ca să alergați mai tare, și-ți avea mai mare putere. Iertați-mă pre mine.

Dumnezeu, au făcut Cerul și Pământul și au zis: precum în Cer, așa și pre Pământ. Apoi tare bine ar mai fi, ca să umblăm noi cu picioarele pre Pământ, dar cu mintea în Cer. Credeți și împliniți ce-i scris în Poruncile lui Dumnezeu, în Sfânta Evanghelie, și-ți trăi cu Îngerii în Cer. Nimica pre Pământul acesta nu-i mai sănătos, decât Piatra Cea Mare, care au acoperit Cerul și Pământul: **Iisus Hristos și credința, nădejdea, iubirea, dragostea și toate faptele cele bune**. Îi drept, că sânt multe dulceți și pre Pământ, dar ele sânt numai pentru o vreme. Eu nu mai doresc nimănui să se țină de ele, mai bine în Cer. Multe văd ochii mei pre Pământ, dacă nu-s toate de folos.

Ochii văd, inima cere, daca nu-i nici o putere.

Pentru că *nu* se poate.

Face-ți bine și își trăi în veci.

Închinăciune dela Mine la toți și la toate. Au fost la mine Macrina, Maria, Efrosinia, Zenovia, Nadejda, Olga, Nadejda, Pelaghia, Maria, Fiodor, Ioana, Arsenie, Feodosie, Andronic. Mai întâi au fost fratele Ivănuș, ori Ioan, mai lămurit. Dacă vreți să știți, apoi el îi grădinarul din Lipetchi, mătincă nu-l știți. Da frăția voastră mai scriți câte o hârtie, care vreți la mine. Măcar Marina, Xenia, sora Ana, sora Agafia, sora Evghenia și pre care mai știți. Sora Iulita, sora Maria și care or vrea să mai scrie. Închinăciune până la pământ, la toți și la toate. Dar numele nu vi le mai scriu, că vă știu. Ori pentru frăția voastră tot îi mai bine dacă sânt numele scrise? Popa știe tare bine, ca el altminterlea înțelege... Tăceți, că ai Popii sânteți cu toții și cu toatele, numai nu uitați de Popa, că el nu uită de voi de toți și de toate. Sânteți ai Popii, cu toții și cu toatele, iar cu Popa, a lui Dumnezeu și a Măicuții Domnului, și a Sfântului Părinte Feodosie, Marele făcător de minuni. Ca la al lui *locaș* ne-om îngrămădi, că de acolo ne-am și pornit. Și Slavă Domnului, mergem și v-om merge până la capăt, și nimenea nu poate să facă nimica. Nu-i mult, răbdați. Dar dacă vă pare mult de așteptat, apoi scrieți o cerere de o iscălească măcar o mie de Suflete, dacă or vrea și dați-o la împăratul. Și-apoi degrabă s-or sfărâma toate lanțurile cele diavolești. Că eu aicea, pentru frăția voastră am chatat. Pentru că nu am vrut să vă lepăd în Întuneric. Dar am strigat, până ce au venit și m-au arestat, și iar s-o ridică, iar eu am rămas, și diavolul se bucură și crește. Arhieriei și preoții m-au vârat în focul acesta, că numai numele lor goale și pustii au mai rămas din ei... Iar dragostea, s-o dus pe lume. Dintre călugări, nu știu Cuvânt dela mine. Ce-o mai fi și pre aicea prin Solovețki, nu știu. Că de bine nimica nu se aude, afară de rău... Călugării s-au desfăcut în mai multe părți, iar credința tare-i mititică la părinții de aicea. Da iubirea, chiar și de este pe undeva, vre-oleaca, apoi și aceea îi cu fățarnicie... Nu știu ce-o mai fi, că bine n-o să mai fie. Scriu călugării prin gazeturi despre arhimandritul ista din Solovețki, ce face el... Vor sa-l schimbe și nu știu cum. V-aș mai scrie încă ceva, dar nu știu de va ajunge pe la frăția voastră, că demult nu am mai scris. De-atăta, vă trimit Cuvânt Drept, Sfânt și Adânc, care de lumea aceasta vremelnică îi acoperit. Numai cui vrea Mântuitorul, adică Sfânta Troiță și Măicuța Domnului să-i descopere. **Dumnezeu l-au zidit pre Om și i-au suflat Duh, i-au dat minte și ochi, inimă și înțelepciune, ca să poată despărți Lumina de întuneric, Dreptatea lui Dumnezeu, a Măicuții Domnului, a tuturor Îngerilor și a tuturor Sfinților, de strămbătatea diavolului celui întunecat**. Că el spurcatul, de multe mii de ani, tot vrea să se facă împărat și degeaba, că la urmă, toțin fundul iezerului s-a duce. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeului nostru, Slavă!

Scrisoarea a 7-ca, anul 1915, ziua a 8-a

Pace vouă fraților și surorilor, copilașii mei!

Nu vă temeți fricoșilor, că cu noi este Dumnezeu! Hristos Domnul și Dumnezeul nostru să vă Blagoslovească și să vă păzească de tot răul. Vă Blagoslovesc și eu, păcătosul, cu mâna mea, aceasta păcătoasă. Faceți bine cât de mult puteți și nu vă mai temeți că îi greși, măi tâlharilor măi! Măcar și păcătoși, dar cu Dumnezeu! Așa păcătoși și neînvățați, dar iaca ce îndrăznire mare au avut! Că au luat așa, lăicierul dintr-un capăt și l-au tras până în celălalt capăt, adică, de se

огнем от той его большой свечи, что шла впереди него в земные дни.

Прошло три года. Благодать иннокентьевских пещер не давала дьяволу покоя. Несколько раз наведовались красные бандиты. Шестнадцать суток кряда охрипший чекист Бондарчук стоял и призывал оставшийся народ покинуть катакомбный монастырь. Но самые стойкие побеждали молитвой, держались один за одного. И солдаты не могли их выкурить ни страхом, ни посулами. После неоднократных угроз, Бондарчук приказал принести солому и подпалить катакомбы...

Днем, по указанию одного священника-донесчика, вынесли раку Иннокентия. Мощи поставили во дворе церкви. Местный поп, сотрудничавший с красными властями, хотел таким образом свести старые счёты с преподобным. Предстояло по-большевистски устроенное опознание святого тела.

Бондарчук лично отбил крышку у гроба и подзвал к себе народ, уверенный в мистификации. Нетленные мощи благоухали. Иннокентьевны сказали, что это их святой отец, и трепетно прикладывались к мощам. Но коммунист не унимался. Собравшись с духом, Бондарчук схватил лежащего за наперсный крест, бывший на нем, и стал тянуть, желая, чтобы цепь перерезала истлевшую шею умершего. Вдруг отец Иннокентий стал подниматься во весь рост, движение его было угрожающее. Бондарчук испуганно отпрянул и отпустил крест. Потом смирился и велел запечатать крышку гроба.

Гроб Иннокентия привезли в больницу. Главврач отпрянул в ужасе. Покойник, казалось, дышит и живой... "Он живой! Кого вы принесли мне?" — говорил оцепенелый взор медика. Бондарчук стоял, заломив руки за спину и выпятив грудь. Лицо его вытянулось, но по привычке и упрямству не сдавался. "Не может быть! Проверьте!" — сказал тихо. Взяли небольшое медицинское стекло и приложили к устам покойника. На нем запечатлелась испарина...

Вызвали главного областного врача. Моросил мелкий дождь, и солдат знобило. Красноармейцы-охранники закурили махорку и разговорились между собой, как вдруг что-то страшно зашумело, сверкнула молния, ударила в обоих. Караульные без

leagă Austria de Nevria, măcar că lăiceriul, mai, mai nu ajunge... Dar voi, păscari blăstămați, proști și neînvățați sânteți, și zic: trageți bine, numai trageți *drept* și cu *dragoste*. Că Dumnezeu, Maica Domnului, Sfinții Îngeriși toți Sfinții ne-or ajuta și l-om trage până la capăt. Că nu este a voastră voia ori puterea, ci ale lui Dumnezeu. Iar a voastră este numai credința, nădejdea, dragostea, iubirea, răbdarea și smerenia.

Iaca cum au dovedit-o proștii până la capăt.

D-apoi frăția voastră au nu ați cetit prin cărți, că este scris și zis: că Duhul Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, prin Cuvântul omului răsună. Și să știți, că tare Mare Piatră au căzut din Cer, în Baltă, la Sfântul Părintele nostru Feodosie. Nu știu, în Mănăstirea Balta, Balta, da ce-i Balta? Nu știu. Domnul, adică Piatra, este Hristos, Care nu Se mai strică, dar nici nu Se mai măscărește de nimica. Cât nu se stăruie aicea pre Pământ, să acopere ori să măscărească Piatra aceasta și când cauți, tot ei lipsesc de pre fața Pământului... Dar El rămâne: Luminat, Frumos, Înmiresmat și fără de sfârșit. Iar vrăjmașii când cauți, nu-s. Amin.

Și iaca cum din Balta, Cameneț, Kiev, Lipetchi, numai Părintele Ioan Cronștadtski, parcă același Drum au fost, proștilor... Că cine mai umblă în Săptămâna Mare, pe drumuri și cu atâta norod? Numai tâlharii, înțelegeți? Înțelege Ioan cu Trifan și Alexie.

Și iaca așa din Baltă au ieșit Cuvântul.

Dar noi la urmă, în Muromski, la 2 Februarie, ce s-au făcut din Cuvânt? Taină Dumnezeiească, care este acoperită dela mintea omului, că îi numai cum vrea El.

Și iar scriu: Taină și iar Mare Taină Dumnezeiească.

Numai la Avraam și la Iordan, la Sfântul Ioan Botezătorul, când au zis: iată Acela care vă spuneam Eu de Dânsul, au stătut înaintea Mea, Care și Înainte au fost. De-acum nu vă mai scriu nimica, ci iată vă rog: scriți-mi frăția voastră toate celea. Cum trăiți, ce face norodul, cum bălălia și cine au mai murit din Turma popii? Ce se mai aude de Baltă? Vine norodul, ori nu? Și ce zic arhieriei din Balta, din Cameneț, din Chișinău și din Herson? Și pre cine au luat la bălălie din Turma Ciobanului? Poate au ucis pre cineva din Turmă. Scrieți-mi, cum îi roada pâinii și poamele, și cum îi norodul acela care au degerat pe Drumul cel frumos? Că pentru toți și pentru toate au fost. Iată vă scriu adresa mea și cum să-mi scrieți. Să trimiteți scrisoarea în două plicuri. Pe cel dinăuntru să scrieți: Părintelui Ieromonah Inochentie. Iar pre cel de deasupra: Arhangheliskaia Gubernia, na Anzerskii Skit, poslușniku Nikolaiu.

Acest frate îi ca un Înger, că nu-i călugăr ca dânsul.

Poate vrea cineva să vie la mine, apoi nu trebuie să întrebe de mine. Dar să întrebe unde-i văcăria, că poslușnicul Nicolae mulge vacile și din aceasta se hrănește. Mă rog de mă iertați cu toții și Domnul să vă ierte și pre voi. Închinăciuni la toți și la toate, la Mucuța, la frați și la surori: Gheorghe, Maria, Petrea, Domnica, Iacov, Simion, Marcu, Sofronie, Ana, Glicheria, Gherasim, Iuliania, Elisaveta, bătrânul Constantin, Anastasia, Domnica, Fecla, Ana, Paraschiva, Xenia, Marina, Evghenia, Agafia, Irina, Ana, Iulita, Feodora, Efrosenia, Pelaghia, Evghenia, Paraschiva, Maria, Evdochia, Paraschiva, Afanasie, Mina, Ștefan, Alexie, Vasilie, Nadejda, Ioan, Olga, Paraschiva, Efimia, Natalia, Fevronia, Elena, Ana, Anastasia, Maria, Marina, Vitalia, Ioan. Vă știu pe toți tare bine, nu vă temeți, numai că pe hârtie nu încape.

Dar de moarte, bucurați-vă, nu va scârbiți. Pace vouă!

Da iaca, nu știu ce veți face, dar faceți bine, că dela voi se cere mult. Nu uitați *unde* ați fost și *ce* ați văzut. Mai răbdați oleacă, că Mântuitorul și Măicuța Domnului, mult rabdă dela noi. Haide odată, nu vă dați!

Dar eu mă fac bătrân, alb, sur.

Tare-i bine, de omul cel ce *vede* preste tot dealul și *știe*. Șade numai și privește, și se scârbește, că vede mărul și prăsadul frumos, dar care face porumbele amare... Așa și Popa Inochentie.

Odată omul moare, dar cu Dumnezeu, tare-i bine.

Scriți toate celea, ce se face și ce se aude pe la frăția voastră, ș-apoi eu vă voi trimite ceva mai adânc. Scrieți ce zic învățații și învățătorii lumii acesteia, și cum înțeleg ei *ce* s-au făcut în Baltă? Ce zic învățătorii lumii acesteia, bine ori rău? Dar să scrieți drept. Ș-apoi eu vă voi trimite din Pustie dela mine, scrisoare dela Golgofa... Numai adresa, frăția voastră să o scrieți să fie dreaptă, ca să nu se ducă hârtia pe alte drumuri. Eu, tot gândesc, că degrabă o să ne vedem și o să ne întâlnim. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeului nostru, Slavă!

Scrisoarea a 8-a

Inochentie, robul lui Dumnezeu, scriu la norodul, la frații mei și surorile mele, acei și acele din Basarabia, Herson și Podolia. Voia și Darul Duhului Sfânt, dela Domnul nostru Iisus Hristos și dela Măicuța Domnului.

Farților și surorilor, închinăciune până la pământ, cu lacrimi, întru Numele Sfintei Treimi: Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt. Aceste Trei Nume sânt Unul: Domnul nostru Iisus Hristos. Dar frăția voastră, numai credința dreaptăin Dumnezeu, în Sfânta noastră Biserică și în Sfintele Porunci sau Cuvântul, care l-au primit Moisei dela Dumnezeu și dela Domnul nostru Iisus Hristos, și în Sfintele Cărți, care sânt scrise dela Sfinții Părinți, și care le-au scris prin Darul și ajutorul Duhului Sfânt. Tot Dumnezeu le-au ajutat, la toți Sfinții.

Și iar vă mai scriu pentru Sfânta Biserică: așa credeți și țineți, după cum s-au hotărât la cele Șapte Soboare și cum au așezat Sfinții Părinți. Amin. Amin. Amin. Și iaca așa-i, fraților și surorilor, după cum v-am scris mai sus. Credeți drept și mergeți drept, și faceți bine la toți și la toate, și nu vă mai temeți de nimeni, numai de Dumnezeu. Dar de oameni, nu vă mai temeți. Mare să fie el, cât de mare năcalnic și cu sabie n-ar fi, să nu vă temeți de dânsul. Numai să-i

чувств упали на землю. А когда очнулись, увидели облако ослепительного света, засиявшее над ними. С неба спустился огненный столп, и отец Иннокентий, войдя в него, вознесся к небесам, пока не исчез из поля зрения. Огненное зарево озарило все больничные палаты. Контуженные, с перевязанными руками и ногами, бросились к окнам... В огненном столпе восходящего на небо отца Иннокентия видели многие. Красноармейцы же так и остались лежать до утра ни живые, ни мертвые. Гроб был пуст.

Чекисты надеялись на некую атеистическую расшифровку события, воевали до конца. Угрожали, добывали своими средствами лжесвидетельства. Удалившись, совещались. Бондарчук предложил расстрелять красноармейцев здесь же, без промедления, чтобы без следа и памяти, и никаких свидетелей воскресения Иннокентия не останется. Но возникли сомнения: не видел ли кто еще? Не обернется ли против них самих расстрел красноармейцев? Солдаты дали присягу и расписку, что до смерти ничего не откроют. На другой день их снабдили деньгами и документами и отпустили домой. Власти рассчитывали, от воскресения не останется и следа, и концы в воду, а впечатлительные больные забудут...

Убиенных в пещере новомучеников-иннокентьевцев захоронили в ней же, неподалеку от небольшой церкви, в кельях, где молились. На панихиде о них трое видели Иннокентия, молящегося с ними в углу храма.

Иннокентьевское стадо рассеялось. Причисленный к архистратигам и к архангельским чинам Иннокентий и его верные спутники в земные дни оказывают особое попечение над землями Райского Сада.

Почти дословно повторив земные дни Спасителя, завершил свой подвиг вестник из Царствия Божия Иннокентий. Его жизнь, смерть, вознесение и чудотворные явления остаются такой же тайной, как вообще пакибытийная слава и торжество святых. И когда взор христианский погружается в духовный мир, то видишь за снежной вершиной обрисовывающийся огненный алтарь, и на нем лики праведных отцов, святителей и матерей, множества их чад, примкнувших к ним в земные дни... Вместе составляют они

dai cinstea cuvenită lui, care îi este dată lui aicea pre Pământ, după legea asta pământească, de către împăratul ista pământesc. Și orice te-ar întreba, dă-ți seama pentru toate. Grăiește drept și ia sama, nu spune minciuni, că Dumnezeu aude și vede. De Dumnezeu, nu te poți ascunde nicăieri. Să nu te uiți la sabia cea de fier a năcealnicului, cu putere pământească, numai asupra trupului tău. Că și el săracul, îi pus de împăratul acesta pământesc, ca să te sparie și să uiți de Dumnezeu nostru Iisus Hristos și de Măicuța Domnului, de Arhistrategul Mihail și de Arhanghelul Gavriil, și de toți Sfinții. El îi pus ca să te sparie, că-ți taie trupul... și tu să prinzi a spune minciuni, ca să scapi, să nu-ți taie trupul ori să teucidă... Parcă în Sfânta Evanghelie îi scris: că nici un fir de păr nu se va pierde din capul omului, fără de voia lui Dumnezeu. Luați sama, că sabia îi este dată năcealnicului ori soldatului, tot dela Dumnezeu, numai pentru acei răi, care trăiesc o viață fără de frica lui Dumnezeu și nu ascultă nici de împăratul acesta, pământesc. Dar pentru cei drepti, care nu sânt vinovați cu nimic înaintea lui Dumnezeu și a împăratului pământesc, apoi de ce să te temi tu, de sabia lui? Cum va fi voia Domnului cu tine, lasă-te în voia Lui.

Și iar vă scriu: fericiți sânteiți frăția voastră, dela Balta până la Muromski, dar nu vă mândriți. Faceți bine la toți și la toate, ziua și noaptea, cu ce îți putea. Că dela frăția voastră, se cere credința întâi s-o arătați, către împăratul ista pământesc și către toți Creștinii, frații și surorile. Și apoi, al doilea: nădejdea cea către toți; al treilea: dragostea și iubirea cea către toți. Și al patrulea: smerenia, răbdarea, faptele cele bune și Rugăciunea cea din toată inima curată.

Și apoi, va fi bine pre Pământ, ca și în Cer. Și iaca scriu eu, păcătosul de mine, Inochentie, eu singur, cu mâna mea. Vă scriu, ca pre frăția voastră, să nu vă amăgească cineva cu nimicurile cele lumești și să vă lepădați de Învățătura care v-am învățat eu în Balta, și apoi din Cămeneț până la Muromski. **Învățătura mea, nu au fost a mea, dela mine ori dela hătriile acestea lumești, ci dela Singur Mântuitorul nostru Iisus Hristos.** Și nu au fost numai pentru mine, sau numai pentru norodul acela care au lepădat toate și au alergat după mine. Ci au fost pentru toți Creștinii care cred în Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos, în Măicuța Domnului, în toți Sfinții Îngeri și în toți Sfinții, care s-au Sfințit prin Duhul Sfânt, în Sfânta Biserică. Și cred în cele Șapte Taine, pre care le primesc prin rugăciunea Patriarhului, a Mitropolitului, a Arhiepiscopilor, a Episcopilor și a Preoților. A Creștinilor este numai rugăciunea, credința, nădejdea, dragostea, iubirea, smerenia, răbdarea, faptele cele bune și rugăciunea cea din inimă curată. Iar Darul Duhului Sfânt, vine dela Dumnezeu, prin Rugăciunea și Credința lor cea Mare, dar a norodului, mai mititică. Că ei mai puțin știu și mai puțin știu se va cere dela dânsii.

Iaca, vă mai arăt mai drept, că și în Sfintele Porunci, pre care le-au primit Moisei dela Dumnezeu și le-au sămănat pre Pământ, scrie: ca să iubești pre tatăl tău și pre muma ta și va fi bine de trăit. Apoi, luați sama frăția voastră, că Dumnezeu au făcut Ceriul și Pământul, și toate cele din Cer și de pre Pământ. Și l-au Blagoslovit pre Om, i-au suflat Duh de Viață întrânsul, i-au dat Minte, ochi și urechi, dar și ochi trupești de văzut materia, urechi de auzit sunete materiale și nas de amirosit, ca să poată amiroși cu nasul mirozna cea curată și frumos mirositoare, dar și pre acea puturoasă...

Adică, mai în scurt: *inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și Duh Drept, înoiește întru cele dinlăuntru ale mele.* Adică, tot și toate celea ce sânt, în mâna lui Dumnezeu sânt. Toate sânt dela Dumnezeu și cine vrea sa fie și să-L aibă pre Dumnezeu ori pre Duhul Sfânt, apoi acel om, trebuie să trăiască drept, cu Dumnezeu și cu oamenii Lui, să creadă și să nădăjduiască drept și sa-L iubească pre Dumnezeu din toată inima, nu numai pe dinafară, fățărniceste. Așa și înaintea oamenilor, să rabde toate aicea pre Pământ, întru Dreptatea lui Dumnezeu. Să facă fapte bune și rugăciuni din inimă curată, înaintea Dumnezeului nostru Iisus Hristos, a Măicuții Domnului și a tuturor Sfinților, pentru sine, pentru părinții și frații săi, pentru toate neamurile sale și pentru toți frații și surorile sale: buni, răi, curvari, tâlhari și bețivi, fermecători, frumoși și urăți, bătrâni și tineri, săraci și bogați, învățați și neînvațați, împărați și împărăteșe, patriarhi și mitropoliți, arhierii, episcopi, arhimandriți ori egumeni, protoierei ori ierei, ori diaconi, ieromonahi, ierodiaconi, monahi, ieroschimonahi ori schimonahi și până la cel din urmă om prost, înaintea lui Dumnezeu, tot una sântem. Și toți, dela Dânsul avem să primim *răsplată și loc* în Cer, la Viața cea de veci, pentru viața aceasta vremelnică. Toți în parte, adică, fiecare pentru sine, are să-și dea sama înaintea lui Dumnezeu. Fiecare: împăratul, patriarhul ori mitropolitul, ori episcopul... Și așa, până la cel din urmă om prost. Cine și ce samănă, aceea va seceera. Și, cu ce măsură ve-i da, cu acea măsură ve-i lua. Domnul Dumnezeuul nostru, Iisus Hristos, este Multmilostiv și Răbdător.

Pocaiți-vă fraților și surorilor înaintea lui Dumnezeu, că este Mare mila Lui. Și încă când acea pocăință, este din toată inima, fără de fățărnicie, ci cu mare dragoste și iubire, cu smerenie și cu răbdare mare. Și încă să mai adaogi și niște lacrimi mășcate, și foarte fierbinți înaintea Mântuitorului, din toată inima, pentru păcatele tale. Apoi, ard păcatele ca paiele, că Dumnezeu, nu vrea moartea păcătosului.

Pocaiți-vă fraților și surorilor cu toții, că plata voastră este multă în Ceruri. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeul nostru, Slavă! În vecii vecilor. Amin.

Iaca, v-am scris toate, dar pre mine păcătosul, să nu mă face-ți Dumnezeu, ca eu sânt om păcătos, ca și frăția voastră... Născut din doi oameni, în Basarabia, satul Cosăuți, județul Soroca, Levizor Ioan a lui Vasile și Xenia... Dar a mea îi numai Credința, care-i foarte Mare, pentru ca așa au voit Dumnezeu și Măicuța Domnului. Nu numai pentru mine, dar pentru toți și pentru toate, și pentru tot Pământul ista. Că au adormit păstorii și Dumnezeu trimite *trezitori*, pentru tot norodul de pre Pământ.

În Balta, s-au lucrat dela Parintele Feodosie, Sfântul și Marele nostru făcător de minuni:
Parinte Feodosie dela Balta,

праведный собор Святой Руси,
призванный сегодня вести человечество к
свету. Омытый мученической кровью
алтарь православной веры, какой видел ее
Бог от сотворения мира и какой ее
благоденствали быти, уходя в вечность,
праведные наши отцы и матери —
непорочной, доброй, святой, чистой,
ревностной, великой, вечной.

*cu Măicuța Domnului dela Poceaev;
un Acoperemânt preste toată lumea,
nădejdea și bucuria a toată lumea!*

Și iar vă rog, să nu mă faceți pre mine Dumnezeu, proștilor... Dar măriți pre Dumnezeu!

Iar repet: Părintele nostru Feodosie dela Balta, Marele făcător de minuni preste toata lumea și Pământul! Nădejdea și bucuria, că așa au voit Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos și Măicuța Domnului, și Dumnezeu Cel dintru Început, Care te-au ales din Cărd, că te-au iubit, că așa El au voit. Iar tu, Sfinte Părinte Feodosie, ai crezut și de Dumnezeu te-ai tenut... Din toată inima te-ai stăruit și pre toate cele drepte le-ai luminat, care și lui Dumnezeu Însuși Ți sânt placute. Că așa Mare putere, dar Mare putere Ți-au dat Ție Dumnezeu, Sfinte Părinte Feodosie, asupra diavolilor. De care Putere și pământurile, și dealurile s-au cutremurat, despre care nici Părinții toți, nici filozofii cu învățătorii Pământului, nu înțeleg: Ce este *aceasta* pre Pământ? Iar la tine și la racla ta, se uită ca la ceva mititel, ca la un preot de țară, de prin seminare, așa, nu prea învățat... Dar de ulciorul, pre care tu l-ai umplut cu lacrimi și l-ai pus la Picioarele Mântuitorului, și genunchile, de stat înaintea Mântuitorului și a Măicuții Domnului, de-au rămas numai oasele pe genunchile tale, Sfinte Părinte Feodosie, de șazătura în genunchi, zi și noapte, pentru toți și pentru toate, pentru buni și pentru răi! Amin.

Dar, vouă, fraților, Basarabenilor, Hersonenilor și Podolenilor, pacea și dragostea cea mare, iubirea cea din toata inima către Dumnezeu, către toți frații și surorile, și către toți Creștinii.

Haide sora Nadejda, nu te teme de nimeni, numai de Dumnezeu! De oiștea care strică *oalele de lut*, nu te mai teme. De ucigașii de trupuri, care Sufletul nu pot sa-l ucidă, se tem numai oalele cele pline cu glod. Că, dacă oala ar fi plina cu aur, apoi Dumnezeu, n-ar mai da voie la nimeni s-o strice și să se împrăștie aurul pe subt picioarele păgânilor. Că Dumnezeu pre Om, l-au zidit din pământ. D-apoi, i-an uitați-vă cu ce Daruri mari l-au împodobit pre Om: i-au suflat Duh de Viață întrânsul, i-au dat minte, simțire, ochi, urechi, nas, limbă, înțelegere și toate cele Drepte și Luminate. Cu cele Bune l-au împodobit Dumnezeu pre Om, ca să meargă, ori să umble aicea pre Pământ, dar ca să nimerasca și la Ceriuri... l-au arătat și drumul pre care *nu* trebuie sa umble, ca să nu nimerescă la Iad. Că două drumuri sânt: unul al lui Dumnezeu, care este Luminat și Drept, iar altul întunecat și strâmb, acesta este al diavolului și alslujitorilor lui. Și Ție-se de acest drum, cine-l vrea pre spurcatul diavol. Diavolul, diavolul, aist cuvânt și mărirea lui dela mine, dela mine, dela Inochentie. Departe, numai curat pre diavolul îl măresc, că eu pre diavolul l-am călcat, stricat, otrăvit. Și s-o sfărâmat diavolul! Că tare mai amesteca norodul lui Dumnezeu, pe mare și pe mititel, pe învățat și pe neînvățat, pe bogăți și pe nebogați, pe frumoși și pe urâți, și pe toți, pe cine și cu ce il poate amăgi și lua. Se stăruie cu toate armele lui, până nu te aduce măcar la ceva rău, ș-apoi, te leapădă... Mai apoi, iar te încearcă, cu altele... Și așa amestecă spurcatul de diavol norodul lui Dumnezeu, cu toate meșteșugurile lui cele răle și spurcate. Intâi: mândria, apoi iubirea de sine, curvia, beția, fermecătoria, zavistia și minciunile, răsurile, tâlhăriile și uciderile. Acel nesătul, care nu se mai satură de demult, și lacom de toate. Dacă în Sfânta Evanghelie scrie: că ochii cuprind mările. Iar în alt loc zice: dacă te smintește ochiul tău, scoate-l și-l azvârle, că-i mai bine cu un ochi de mers întru împărăția Ceriurilor, decât cu amândoi ochii, în Iad. Mă rog de mă iertați pre mine, păcătoșul și Domnul să vă ierte și pre frăția voastră. Iaca, vă trimit înțelegere mai bună, pentru *bățul* pre care ați văzut că mi l-au dat mie acel Bătrânel. Apoi iaca, uitați-vă și o să vedeți pre Icoana aceasta: Cine și pre care din *bețele* acelea le-au câștigat dela Dumnezeu? Ș-apoi, mi-ți scrie.

Am primit scrisoare dela fratele Simion și dela sora Nadejda. Pe sora Nadejda, s-o puneți să șadă la un loc cu sora Fecla. Nu uita când îi Vera, că Nadejda o purtat pre Liubovi, da Liubovi îi pentru toți. Că din dragoste se fac cele bune.

Scrisoarea a 9-a, 31 August, Ziua Tăierii Cinstitului

Cap al Sfântului Ioan Botezătorul

Cuvânt dela Ieromonahul Inochentie dela Balta, din Mănăstirea Sfântului și Marelui făcător de minuni, Părintelui nostru Feodosie.

*Părinte Feodosie dela Balta,
cu Măicuța Domnului dela Poceaev;
un Acoperemânt preste toată lumea,
nădejdea și bucuria a toată lumea!*

Iar din Poceaev au ieșit ieromonahul Ilarion și poslușnicul Ioan din Basarabia, județul Soroca, satul Cosăuți, familia Levizor: tata Vasile și mama Xenia. Și nu știu cum au nimerit Ioan, la Balta, în gubernia Podolsk, unde se făcea o Mănăstire nouă, pe *locul* unui Preot, Feodosie Levițchi. Cum au fost trimiși acei doi ieromonahi, Varlaam și Gavriil, dintr-o Mănăstire, rânduiți de episcopul Nikon, vicarul guberniei Podolsk. Și acei doi ieromonahi, Varlaam și Gavriil, ca doi frați și stăpâni, adică meșteri preste lucrători, au lucrat la zidirea Bisericii pre locul acesta, ca să se facă Mănăstire. Sfântul Sinod au dat voie, ca după ce se face Mănăstirea, să se aducă Moaștele Sfântului Părintelui nostru Feodosie. Și așa s-au împlinit. S-au luat Moaștele din racla cea veche și s-au pus în altă raclă, nouă, cumpărată dela Kiev. Și au strămutat racla cu Sfintele Moaște, în Biserica Sfintei Treimi, într-o peșteră nu prea mare, subt podeaua Bisericii.

Iar norodul, mergea și se închina, ca uniu-i Drept și ca unu-i chemat și ales Sfânt al lui Dumnezeu. Că el când trăia pre Pământ, au sămănat *sămănătură bună* și *curată*, cum se zice: *sămănătura lui Hristos*. Iar după lucru și plată i-au dat. Și ardeau înaintea raclii Sfântului Părintelui Feodosie, la vre-o 12 candelă, care nu se mai stingeau nici odată...

Mulțime mare și nenumărată de norod, veneau și se închinau, și se rugau cu credință și inimă curată: unii veneau bolnavi și se duceau sănătoși. Iar alții, vin sănătoși și se îmbolnăvesc.

Apoi stau aicea și se odihnesc, și roagă pre toți părinții, frații și surorile: să ne scrie ori să ne dezlege...Cum să înțelegem noi despre aceasta? Că îi Sfânt ca toți Sfinții, că este scris despre dânsul, cine au fost el, *Cui și cum* au câștigat.

Scrisoarea a 10-ea

Pace vouă, fraților și surorilor!

Dumnezeu să vă Blagoslovească și să vă păzească de toate răutățile cele întunecate.

Da iubirea măi tâlharilor, îi mai mare!

Ș-apoi s-or sfărâma și pietrele înaintea voastră, dar și voi ca Îngerii să vă iubiți! Și după cum ați văzut, lucrați întru Slava lui Dumnezeu! Iar eu trăiesc în casa arhierelui, pe gazdă și pe mâncare amară, plătesc 15 carboave pe lună. De parcă multă mâncare îmi trebuie mie, dar 15 carboave pe luna, mi le iau.

Iertați-mă cu toții pre mine și Domnul să vă ierte și pre voi. Amin.

Ieromonahule Inochentie, ți-ar zice și ție Domnul: să ai lacrimi calde, sau fierbinți, din toată inima, măcar fie și cu rău, că-i încă mai bine, pentru păcatele tale și pentru toate câte vedem noi cu ochii că se fac pre lumea asta, care nu ar mai trebui să mai fie... Dar fie voia Domnului, percum în Cer, așa și pre Pământ.

Frații mei și surorile mele, să vă fie de bine cu petrecerea Sfințelor Sărbători a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și cu Anul Nou! Mulți ani și o viață curată! Chiar vă rog pre frăția voastră, să nu vă umpleți de glod. Nu pe dinafară, dar pe dinlăuntru, că-i tare greu de spălat. Amin.

Nu vă temeți fricoșilor, pâna la moarte!

Dator sănt să vă mai zic vre-o cateva-i Cuvinte. Frații mei și surorile mele, când se muncește trupul, bucurați-vă și vă veseliți, și nu vă temeți fricoșilor, că cu noi este Dumnezeu! Numai credeți, că, credința este ca o *pară de foc*, ca un *pojar*! Tot și toate se aprind dela credință: **nădejdea, iubirea cea curată din toată inima, faptele cele bune și curate, pocăința și Rugăciunea cea din toată inima și cât mai des, că bine este, fie măcar și pentru vrajmaș...**

Dar poate că ei nu-și aduc aminte, ori nu se pricepe, că Popa n-are mare nevoie de aceste pământești. Iar eu, păcătosul, vă rog pre voi: măi copii, să nu uitați *ce* ați văzut și cu *Cine* ați umblat. Paziți-vă curați, că nu se știe moartea când vine, ori ceasul cel de pre urmă... Luați sama frăția voastră, ce furtună au fost în ziua aceea, cand m-au oprit pre mine. Ș-apoi, iar au început furtuna, ori valurile de pre apă și de pre Pământ, și dintre oameni... **Măi fraților mei și surorile mele, de-amu, viață curată vă rog și vă poftesc eu pre frăția voastră să duceți.** Că eu am început a săpa, mai adânc. Iar frăția voastră, să nu credeți, că tot ce am spus eu, trebuie să se îplinească. Amin.

În Numele Tatălui, și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Fraților și surorilor, Basarabenilor și Hersonenilor, Podolenilor și toți Creștinii, care cred în Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos și fac voia Lui cea Sfântă, împlinesc Poruncile Lui, le păzesc și fac bine.

Fraților și surorilor, copilașii mei! Răbdați cu mine, faceți bine și nu vă temeți de nimeni, numai de Dumnezeu. Și iar vă rog fraților și surorilor, cu lacrimi, ca să vă iubiți unul pre altul și să vă păziți de a face rău. Iar de trăit, trăiți unde vreți frăția voastră, unde vă place și unde vă primesc, că preste tot locul este Dumnezeu. Numai nu uitați de Dânsul și nici El nu va uita de frăția voastră. La mine cine vrea să vie și poate să răzbată, să vie. Dar care nu poate, apoi mai bine să nu se pornească. Iar dacă aveți de trimis ceva, apoi trimiteți prin următorii mei, care vin la Solovețki, că ei poate mi-or aduce. Numai căutați bine prin cine trimiteți. Da frăția voastră nu vă băgați cu de-a-sila să veniți la mine, dacă nu vă lasă cei de acasă. Rugați-vă lui Dumnezeu și la Măicuța Domnului, că oamenii *nu* pot să vă oprească. Iar dacă nu puteți veni, înseamnă că așa-i de Sus. Nu uitați *unde* ați fost și *ce* știți voi: să nu uitați de Balta, de Muromski Mănăstire și-apoi toate vor fi bine. Rugați-vă cu toții fraților mei și surorilor mele, pentru împăratul și pentru toți ostașii lui, pentru casa împărătească, ca să-i păzească Dumnezeu de toate cele rele și să le ajute să dovedească vrajmașii aceștia, care se ridică asupra Pravoslavniciei și Sfintei Biserici. Împărtașiți-vă mai des, numai gătiți-vă cu faptele, ca să fiți vrednici a vă Împărtași. C-apoi, mai bine și mai ușor vă va fi de umblat pre Pământ și de răbdat toate. Și nu s-a mai putea vârdiavolul așa de aproape de frăția voastră, ca să vă amestece cu răutatea, cu curvia, cu zavistia, cu mândria, cu somnul cel greu, cu mâncarea cea fără sațiu... Fraților și surorilor, nu uitați de Dumnezeu și de Domnul nostru Iisus Hristos, de Măicuța Domnului, de toți Sfinții și de Sfântul Părintele nostru Feodosie dela Balta, Marele și iar Marele făcătorul de minuni. Mai răbdați oleacă, că va veni vremea și le-ți vedea cu ochii voștri cum s-or împlini toate. Multe de-acum s-au și împlinit, numai că pușini ați înțeles... Dar de ce? Pentru că nu au fost gata. Iar cine vrea să vadă unde arde Lumina cea care nu se mai stinge, apoi trebuie să se stăruie să-și aprindă această Lumină înlăuntru său, și-apoi a vide și la alții. Dar dacă singuri umblă prin întuneric, apoi de unde să vadă ei pre acel Luminat?

Lumina, este în inima omului: credința, nădejdea, dragostea, iubirea, smerenia, răbdarea și faptele cele bune. Iar cine L-a iubi pre Dumnezeu din toată inima și pre fratele său ca pre sine însuși, aceasta și este voia lui Dumnezeu. Inchinăciune la toți frații și surorile, la toți părinții și maicile. Hristos, Domnul și Dumnezeuul nostru, Măicuța Domnului, Arhistrategul Mihail și Arhanghelul Gavriil cu toate Oștile Cerești, Heruvimii și Serafimii, toți Sfinții și cu Sfântul Părintele nostru Feodosie, să vă Blagoslovească și să vă păzească de tot răul. Vă Blagoslovesc și eu, păcătosul și multgreșitul înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Vă rog fraților și surorilor, să nu mă rușinați. Că eu cu frăția voastră mă laud, cum s-ar lăuda un cioban cu un cârd de oi, grase și frumoase. Așa mă laud și eu cu

frăția voastră înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Că după cum ați și văzut, eu de nimic nu m-am temut, dar nici nu mă mai tem, numai de Dumnezeu. Să mulțămim și noi lui Dumnezeu pentru toate celea. Faceți bine, grăiți drept și de oameni nu vă temeți, că toți o să murim. Și iar vă mai aduc aminte: că poate frăția voastră ați uitat, ori poate n-ați înțeles, sau poate nici n-ați știut, ori nici n-ați auzit? Ține-ți minte când învățam eu norodul și plângeam ca copiii cei mititei? Ia-n aduceți-vă aminte și pricepeți, că eu nu vă voi mai spune. Eu atâta doar pot să vă spun, după cum și lumea grăiește și o mai grăit: că-i un popă nebun... Poate că așa o fi pentru ei. Însă Darul, care mi l-au dat Tatăl de Sus, nu poate nimeni să mi-l ia. Așa de Mare taină este aceasta. Iar cine vrea să înțeleagă ori să vadă, apoi trebuie să-și aprindă dintâi *lumânarea* sa, ș-apoi a vede și la alții. Și asta încă, dacă Dumnezeu a *voi* să-i descopere ca să *vadă*. Că dacă n-ar fi voia lui Dumnezeu, ca cineva să vadă ori să înțeleagă, ori să știe, apoi așa și m-or alunga dintr-un loc în altul, ca pre un nebun... Ei saracii, vor să mă învețe pre mine, ca să fiu învățat...

Și iar vă rog, fraților și surorilor, Basarabenilor, Hersonenilor și Podolenilor, care ați lepădat pre toate și ați alergat după mine. Luați sama bine, deschide-ți ochii și vedeți, că frăția voastră, nu pentru mine ați lepădat: dar pentru Numele Domnului nostru Iisus Hristos, care scoate Sufletele din Iad și dăruiește viață veșnică. Că, Unul este Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos, Sfânta Troiță în Trei Fețe, nedespărțită, de-o Putere la toate cele Trei Fețe: la Tatăl, la Fiul și la Sfântul Duh. Iar eu, păcătosul, sânt un om ca toți oamenii păcătoși. Dacă Dumnezeu așa au voit, de m-au iubit și m-au luat Cioban la Oi, așa prost și neânvățat... Și iaca ce au făcut, că așa Dumnezeu au voit. Dar nu numai pentru mine, ori pentru frăția voastră, ci pentru toată lumea, ca să vadă, să înțeleagă și să știe, așa pe nevăzute, că El este Dumnezeu: în Cer și pre Pământ. Dumnezeu, în tot locul de pre Pământ este, numai că noi uităm de Dânsul. Ș-apoi, El ne lasă să ne învățăm ca o găină chioară... Dar dacă ne aducem aminte de Dânsul și începem a face bine, și a împlini voia Lui, apoi și El ne va duce la Bine. Dar la rău, apoi numai diavolul cel întunecat și scârnav. Cu lacrimi vă rog, să nu vă împuținați de a face bine și a-L iubi pre Dumnezeu din toată inima. Înmulțiți-vă Cărdul, faceți bine, iubiți Sfânta Biserică din toată inima și stăruiți-vă să faceți ce ne învață ea și slujitorii Sfintei Biserici. Nu-i urăți, da iubiți din toată inima, ca și pre Sfânta Biserică, că ei îs dela Dumnezeu în Sfânta Biserică: ca și Apostolii, Arhieriei, Preoții, Călugării, Călugărițele și toți Creștinii cei Botezați. Ei sânt lauda și podoaba lui Dumnezeu aici pre Pământ, atunci când cred și nădăjduiesc, Îl iubesc și fac voia Lui cea Sfântă. Apoi și Dumnezeu se bucură, împreună cu toate Puterile Cerești, când vede că noi credem pe nevăzute, că El este în Cer. Așa precum se bucură împăratul acesta pământesc, că întru împărăția lui îi pace și bine. Și el atuncea se bucură și se veselește. Și iar fraților și surorilor, copilașii mei, vă rog, nu judecați pre nimeni, dar nici nu urăți pre nimeni. Ci mai bine să-i iubiți pre toți: pre răi și pre buni, frumoși și urăți, bogați și săraci, bolnavi și blăstâmați. Măcar cât de păcătos omul să fie, măcar să-i vezi păcatele, nu-l judeca, dar nici nu te mira. Că el om este și s-o poticnit, pe Cărarea cea curată fiind pornit. Și când s-au trezit... într-un bălhaac de glod... și s-au umplut... Iar când se întâmplă cu dânsul așa, el atuncea îi ca un om lat. **Dar dacă se va scula și se va pocăi, apoi Sfânta Biserică îl va înălbi, măcar să fie el negru ca corbul de păcate.** Și dacă s-au pocăit, apoi Sfânta Biserică îl va înălbi. Și iar cu lacrimi vă rog, fraților și surorilor, să nu judecați arhieriei și preoții, măcar să fie ei atâta de păcătoși, întocmai cu cărbunele de negri... să nu vă mirați. Dar nici să nu-i judecați, că ei sânt aleși de Dumnezeu, ca să se roage pentru noi. Iar dacă s-or pocăi, Sfânta Biserică i-a înălbi. Că Sfânta Biserică, poate face din negru ca tăciunele de păcate, mai alb și mai curat decât zăpada. Fraților, părinților și surorilor, faceți bine, împăcați-vă și iubiți-vă unul pre altul, credeți și-L iubiți pre Dumnezeu din toată inima și din toată mintea. Faceți fapte bune și lucrați lui Dumnezeu din toată inima, ș-apoi își vedea voi ce va face Dumnezeu cu Germania și cu toți... Veniți neamuri și vă pocăiți, că, cu noi este Dumnezeu! Iar vă rog fraților și surorilor, că eu, păcătosul, tare aș vrea să știu: pentru ce m-ați alungat pre mine, păcătosul, de pre locurile frățiilor voastre? Chiar eu unul, n-am încăput în Basarabia, ori în Herson, ori în Podolia? Chiar eu îs așa de păcătos ori de rău? Că eu gândesc, că măcar cât de rău, dar sub un gard, sau sub un zid... tot aș fi încăput. Ooof, nu știu... Doamne, miluieste-i pre toți și pre toată lumea, și pre mine, păcătosul. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeului nostru, Slavă! Pre mine să nu mă măriți, dar măriți Numele Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos, și pre al Măicuții Domnului, a Îngerilor, a tuturor Sfinților și pre Marele făcător de minuni, Părintele nostru Feodosie. Dar eu, m-oi arăta cu faptele mele. Și cu ce m-oi arăta, cu aceea m-oi îmbrăca. Dar frăția voastră, să înțelegeți *ce s-au lucrat* în Baltă, în Cameneț, în Muromski și pe Drum, ș-apoi din Petrozavodski până la Solovețki. Apoi aceste toate, s-au lucrat cu Puterea Duhului Sfânt și nu cu a mea, ori cu a oamenilor. Nu, nu. Să nu mai gândească nimenea așa. Că toate s-au împlinit, pentru ca *asa* Dumnezeu au voit. Dar eu, numai am *crezut* și am *grăit drept*, și am dat de gol lucrul diavolului. Și pentru Dreptate m-au urât lumea și frații mei. **Ca eu L-am iubit pre Dumnezeu nu numai din gură, dar și din inimă și cu lucrul.** Și nu m-am mai dat în lături dela nimica, chiar și dacă m-ar fi ucis. Vă rog fraților și surorilor, sămănați-mi mie, cu **credința, nădejdea, iubirea, smerenia, răbdarea, cu faptele cele bune și cu lacrimile cele fierbinți pentru Dreptate.** Ș-apoi s-a cutremura Pământul. Cu lacrimi vă rog, să nu mă rușinați, că eu mă laud cu copilașii mei. Sămănați-mi mie și o să ne fie bine. Iertați-mă pre mine, dar să le citiți și la frații care întreabă de mine. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeului nostru, Slavă!

Scrisoarea a 11-ea

Blagoslovenii și vorbe vii primiți!

Blagoslovenia Domnului nostru Iisus Hristos preste voi toți și preste frăția voastră.

Fraților și surorilor, și copilașii mei, cei întru Hristos frați în vecii vecilor, pace vouă și Viață fără de sfârșit. Numai viață, cu trupul și cu Sufletul curat. Că trupul este pământ. Dumnezeu l-au dat din pământ, pre omul acesta cu păcate,

care în pământ se întoarce și iar pământ se face. Și se amestecă din nou cu pământul, de nici nu se mai cunoaște. Trupul și sângele, Împărăția lui Dumnezeu nu va moșteni, numai Sufletul. Fraților și surorilor, nu vă temeți de nimic, mergeți după Hristos Mântuitorul nostru. Nu cu trupul, da cu Duhul cel iubitor de Hristos și de frați, și de surori, și chiar de vrăjmașii voștri. Las' să rădă și să vorbească ce-or vrea de noi, că noi sântem datori pentru Hristos, să le răbdăm pre toate cele, pre care El ni le trimite nouă. Și-apoi, după smerenie, răbdare și iubire, și îți vedea ce le-a face Hristos vrăjmașilor noștri. Să nu care cumva să gândești, că Mântuitorul i-a bate, ori i-a ucide... Nu, frații mei și surorile mele. Dar le-a pune numai *pecetea* pe nas, că de-acum le-au și pus-o, din partea mea, numai că frăția voastră nu vedeți, ori nu înțelegeți. Că de-acum îi *gata*: toată blăstămăția, măscăria, zavistia și răutatea, toată îi subt picioarele mele. De-acum: Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu, pre Pământ pace și între oameni bunăvoină! Fraților și surorilor, cine zice că el Îl iubește pre Dumnezeu, dar Poruncile Lui nu le împlinește, apoi minciunos este. Amin. Blagoslovenia îndurării vine frații mei și surorile mele, așa cum am început din Baltă. Apoi dela mine, înaintea mea, *Trei Lumânări Mari*, care cuprind toată lumea și tot Pământul, și care de atunci dela Baltă, nu s-au mai stins. Iar *acum*, încă mai tare s-au aprins. Dar frăția voastră știți, *ce Lumânări sânt acestea*, care cuprind tot Pământul? Iaca: **fi inima mea, care nu s-o mai stins dela Baltă, ochii mei, care nu s-au mai uscat și mintea mea, care nu o mai stat de lucrat zi și noapte.**

Și acum: aicea sânt tot. Amin. Amin. Amin.

Scrisoarea a 12-ea

Blagoslovenie!

Apoi dragii mei și copilașii mei, dacă nu am mai văzut și noi Puterea și minunile lui Dumnezeu, apoi nu știu mai mult ce să mai zic. Numai la Baltă, de câte ori s-o cutremurat Pământul, de grozăviile și minunile lui Dumnezeu și ale Sfântului Părintelui nostru Feodosie. Iar acum, ei vor să-l îngroape înapoi... de-al doilea. Nu demult l-au scos și acum iar îl îngroapă. Pană și copii au înțeles ce se întâmplă și ce fac ei. Dar frăția voastră, să nu uitați *ce* ați văzut în luna lui Februarie, a anului 1913, în a doua zi, în a treia zi și în a patra zi: cu *Cine* am mers noi din Muromski și până la Conoveț... Că El puținel au mers pre Pământ, mai mult pre apă. Și-apoi dacă ne-au lăsat singuri, ne-au dat și bețe, și dacă ne-au lăsat, tot ne-au bătut. Că așa El au voit dintâi. Iar pre mine m-au purtat, de am grăit toate dinainte, prin care lumea s-o muștrat. Dar la urmă toate s-au împlinit și tot cu mine, măcar că m-au însulțat și m-au batjocurit, dar și diavolul în Onega s-au înecat.

Și, măcar că am fost însulțat și Sânge am vărsat, și pre toate le-am pățit, dar de Hristos nu m-am lepădat. Chiar de mi s-ar mai întâmpla încă odată grozaviile celea, că tot nu m-aș lepăda. **Ca Hristos de Dulce, de Smerit și de Milostiv, nimica nu este.** Cum șede El cu streinii la masă... Atunci când am dat covrigii la copii, El au luat un copil în brațe. Și l-au ținut în brațe, iar mie mi-au zis: să fiți ca copii de blânzi. De-aceea El m-au dus pre mine de mâna stângă și mi-au arătat, că El m-au dus pre mine preste tot locul: din Baltă pană la Cameneț și în Kiev, și încă multe alte Taine. Și acum la urmă în Pustie, la ispitele cele Mari, la Jordan, la Lazăr din morți... Taină Dumnezeiească, la care mintea omului să nu mai gândească, numai El. Ce ați văzut, lumea ori norodul, cum n-ai da-o, îi un cărd de oi într-o răpă. Așa și norodul ista păcătoș, se amăgește și aleargă, și singur nu știe *după ce*, și *de ce* cade.

Mare om, îi tot om.

Că, dacă ar fi el mare cu faptele și cu viața, apoi se poate zice ca-i Mare. Dar cu bani mulți, ori cu cai, ori cu moșii multe... Amin.

Măi tâlharilor, ce, v-ați spăriet că eu m-am prăpădit, ori că nu mai scriu? Scriu eu, numai că nu așa scriu scrisoare, scrisoare, scrisoare de aceea, de care nu scrie nimeni. De ce vă temeți voi? Că iaca, parcă de-amu am înconjurat, după cum am zis încă din Baltă. Numai răbdați și își vede, că pre toate vi le-a plăti Tatăl. Numai eu, păcătoșul n-am răbdare, dar la Dânsul is toate. Cât n-o să mă vedeți, tăceți și răbdați. Amin.

Toate păcatele care le-ați făcut, vi s-au iertat.

Dar păcatele au rămas, numai voi de-acum nu le mai faceți, răbdați.

Nichita, l-ai dat pe Fiodor, Tatălui, apoi dacă ai crezut că așa se cuvine, mai răbdă încă oleacă. Iar celor care cer pământ, ori vor să dea în judecată, să dea, dacă știu cu *Cine* se pun. Iar de ai pământ, să taci, să nu zici nimica, ei știu că au să moară. Spunele și roaga-i să se pocăiască de păcate, iar dacă n-or vrea, lasă-i în pace. Că nici măcar la judecată n-or ajunge, ca să vadă judecata și o să se îplinească. Să nu gândești că *ce* ați văzut și ați auzit, au fost ceva delamine, nimica. Tot și toate au fost dela Tatăl Cerese și dela Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Iaca, câți Prooroci au proorocit și câți Apostoli au propovăduit, dar nici unul n-au putut să facă ori să zică ceva dela sine, până nu le-au fost dat lor de Sus, dela Iisus Hristos Dumnezeu. Așa și eu, păcătoșul, despre mine, multe le-am vorbit dinainte. A mea este numai Credința, care o fost de *foe*. Iar acum, încă îi și mai tare, numai să nu se mântuiască inima... Poate frăția voastră gândiți că eu am lucrat cu hâtrie, ori cu minciuni? Iaca, parcă s-au împlinit toate, ce mai vreți? Parcă v-am arătat toate din Baltă, ca să știți când o veni *vremea* și se va *împlini*. Da de *unde* credeți oare, că am știut eu cu trei ani înainte, că au să mă însulțeze în coastă?

Veniți neamuri și vă plecați, că, cu noi este Dumnezeu! Amin. Amin. Amin.

Scrisoarea a 13-ea

Scrisoare dela Părintele Inochentie!

Blagoslovenia Domnului nostru Iisus Hristos și a Măicuții Domnului preste voi toți! Vă rog fraților și surorilor, păziți-vă de oamenii cei fățarnici și hătri, care umblă cu blăstămațiile cele lumești și care cu gura vorbesc de parca-i uns cu undelemn, dar înlăuntru îi plin de toată răutatea, iar piatra din sân n-o leapădă. Paziți-vă și nici măcar vorbă să nu legați cu ei. Iar pe acei cu dragoste din toată inima, îi veți cunoaște voi singuri. Că se poate de cunoscut și de deosebit Duhurile cele curate de duhurile cele necurate. Amin.

Iaca, nu am murit și eu în ziua de 6 Decembrie, de Sfântul Neculai și de ziua împăratului, vom vedea. O, frații mei și surorile mele, cât de multe am eu de scris și de spus. Numai că, degrabă nădăjduiesc că ne-om vede și vom grăi gură către gură. Tare mai arde inima mea, după norodul cel care au fost cu mine. De s-ar face amu grămăjoară, să ridic eu mâinile mele către Tatăl Cersc și să facem o Rugăciune din toată inima și cu Sufletul smerit, ca să ne audă Cerescul Părinte. Amin. Amin. Amin. Eu alta nu vreau, numai să vadă toți și să *creadă*, că este Puterea lui Dumnezeu și viața pentru Suflet, despre care mulți nu cred că este, chiar și dintre cei botezați... D-apoi cei care n-au înțelegere *ce* este Crucea, ori Botezul, ori Împărăția Cerurilor? Ei sărmanii, cred în viața asta putredă, care putrezește.

Iaca Nichita, îți trimăt sămânță de harbuz, s-o strângi și s-o sameni. Și s-or face harbuji cu Cruce, că frăția voastră mi-ai trimăs harbuz, iar eu, am strâns sămânța și amu vi le trimăt. Le-am Blagoslovit cu Sfânta Cruce, să se facă harbuji cu Cruci. Iar oamenilor care vin și te supără, cu ghinișorul cu dânsii. Că nu-i mult și or vede cu toții. Și-apoi atuncea, nu ne-a mai trebui vătafi și paznici. Că is bun paznic și vătaf eu, d-apoi acei ce mă poartă pre mine și pre voi...cât de buni paznici și vătafi sănt. **Numai răbdarea, credința, iubirea și smerenia.** Că nu-i mult: iaca, iaca, de-o azvârlitură de băț și or vede cu toții, că până amu încă n-o văzut cald și putoare. Închinăciune la toți. Amin. Hristos au Înviat!

Dar frăția voastră, tot acei copilași ați rămas. Să vă păzească, să vă gătească și să vă trimată curați și cuminți: credința, dragostea, iubirea și nădejdea întru Unul Dumnezeu. Fraților, iubiți-vă unul pre altul, și surorile tot așa. Oamenii de pe la femei, să se țină departe. Și fetele de pe la flăcai. Că diavolul tare-i hătru. Umblați cu iubire curată, că de nu, vă va da diavolul cu capul în jos. Iar când te-i trezi în glod cu porcii, îi zice: că eu tot cu "iubire" am umblat, cum m-au învățat Părintele Inochentie... Că pre acei care au fost înglodați, cu lacrimile mele, pre toți i-am spălat și de mână i-am tras, tot la curat. Mulți au *ascultat*, dar mai mulți au rămas cu diavolul. Apoi, ce să fac eu, păcătosul? Că eu am vrut, după Cuvintele Mântuitorului: că El nu vrea moartea păcătosului, ci îl așteaptă să se pocăiască. Și așa eu am crezut și nu m-am mai lenevit. Dar ziua și noaptea am strigat, și am plâns, ca să se pocăiască norodul, că s-au apropiat vremea, ori îi aproape... Că la care au fost mai puțin sufletește, accia s-au întors în lume.

Scrisoarea a 14-ea

Haide măi, tâlharii Popii, nu vă dați!

Că popa vine, cu sabie de foc cu pară, ca nici unul să nu piară! Haide măi copii la *deal*, da nu la *vale*, că Popa știe a schimba aurul pe aramă și să nu vă pară mult.

Dragii Părintelui, răbdați, nu dați voie la trup, că Popa v-o spălat și v-o păzit. Dar de-acum, cum îți vre, că eu n-am mare nevoie. Eu voi face din oameni și femei bătrâni: flăcăi și fete mari. Iar din flăcăi și fete mari: moșnegi și babe. Of, tare vă rog, să nu vă măscăriți de *glod*.

Acum nu-i vreme de însurat și de măritat, că voi cele care îți avea în pantece și în brațe, accia n-or fi copii, dar nevoi! Amin.

Scrisoarea a 15-ea

Blagoslovenie din Solovețki Mănăstire!

Hristos au Înviat! Hristos au Înviat! Hristos au Înviat!

Scrie fiul la Maica sa hârtie și la frații săi: Gheorghe, Maria, Simion, Marcu și Iacov, la toate neamurile, la frații mei și la surorile mele. Și încă odată: la măicuța mea, care m-au născut și m-au crescut, și m-au hrănit cu lapte. Iar acum, la bătrânețile ei, ce-ar fi, ca eu, păcătosul, s-o țin și s-o hrănesc ca pre o Mamă, care m-au hrănit cu lapte? Dar acum la bătrânețe, pre Dânsa încă o și muncesc pentru mine. O ajuns și la urechile mele, tocmai aici, la Solovețki, ce se face pe la dumneavoastră. Când am primit vestea, m-am mirat și m-am gândit: că iată, vin misionari și întreabă o babă bătrână, mai mult moartă decât *vie*, ca pre *cine* mă are pre mine, ca pre fiul ei, ori ca pre Dumnezeu? Și iar mult m-am mirat: d-apoi îi femeiebătrână, care au avut copii mai mulți, nu numai pre mine... Rabdă măicuța mea, măcar că m-ai făcut pre Pământ. Că dacă vom răbda aicea pre Pământ, poate ne va fi mai ușor la urmă de dat socoteala. Te rog eu, păcătosul de mine, fiul tău, în lume Ioan, iar în Călugărie, Inochentie.

Și, iar te rog eu, păcătosul: Maica mea, care m-ai născut, să nu dai rău pentru rău, când te vor întreba, drept ca pre cine mă ai pre mine. Apoi așa să le spui: ca pre toți copilașii mei, pre care i-am născut eu, așa și pre Ioan-Inochentie îl am. Nu te supăra că te întreabă, rabdă dela toți și pre toate, că plata la urmă va fi, cu toții. Dar *ce* s-o făcut cu mine din Baltă, dela Sfântul Părinte Feodosie: văleu, văleu, văleu!

Lăsați-l pre Inochentie, nu-l mai faceți Dumnezeu, mai Sus: da cine-i Feodosie, da cine-i Inochentie... **Iar Domnul Dumnezeu nostru Iisus Hristos, adică: Tatal, Fiul și Duhul Sfânt, au fost, este și va fi.** Iar Proorocii oameni au fost, dar și Mucenicii, și Preacuvioșii, iar cu toții împreună: este Duhul Sfânt. Și care om au ales flori și s-au atins de Darul său cel Mare de Sus, o pornește și prinde a *grăi*. Amin.

Scrisoarea a 16-ea

Hristos au Înviat!

Da frăția voastră tot așa copilași ați rămas. Să vă păzească Dumnezeu, să vă gătească și să vă trimată curății, luminați, smeriți și cuminți. Dragostea, iubirea, nădejdea, pentru Domnul Dumnezeu.

Fraților, iubiviți unu pre altul și surorile, tot așa. Iar oamenii dela femei, mai pe departe și fetele dela flăcăi. Că diavolul, tare-i hâtru.

Umblați cu *iubire curată*, că de nu, vă va da diavolul cu capul în jos. Și când te-i trezi în glod cu porcii, apoi tot îi zice: că tot cu "iubire curată" am umblat, cum m-au învățat Părintelu? Că, pre cine au vrut el să ducă în glod? Căci, cu lacrimi el pre toți ne-au spălat și de mână ne-au tras pre toți la *curat*. Și mulți au ascultat, dar mai mulți au rămas cu diavolul. Apoi ce să le fac eu, păcătosul? Eu am vrut după Cuvântul Mântuitorului: că El nu vrea moartea păcătosului, dar îl așteaptă ca să se pocăiască. Și așa eu am crezut și nu m-am mai lenevit. Ziua și noaptea am strigat și am plâns, ca să se pocăiască norodul, că s-au apropiat *vremea*, ori se apropie. Că, la cine au fost mai puțintel sufletește, acela s-au întors înapoi în lume. Vezi, că-i mai ușor de mâncat și de băut, de dormit, de răs, de judecat, de stricat, decât de postit, de plâns și de rugat. Și încă, când dorm toți, la 12 ceasuri de noapte. Soră Glicheria, iaca de ce ți-am scris de sora Paraschiva, a sorei Domnica: ca frăția ta s-o ai în vedere. Că poate frăția ta nu te pricepi, dar dacă nu te pricepi, apoi se poate să mă întreb prin hârtie, ș-apoi eu ți-oi scrie drept. Eu gândesc, că sora Ana și cu sora Fecla, tare bine trebuie să înțeleagă, de ce eu scriu așa pentru sora Paraschiva. Iaca cum: că ele cât au umblat, totdeauna au trăit și au dormit la un loc, și sora Paraschiva, era întotdeauna pe o scară cu sora Ana și cu sora Fecla. Dar c-am rar o dormit. Că tot c-am la picioarele popii o dormit, că așa este de Sus. Dar sora Ana, sora Fecla, la un loc cu sora Glicheria, sora Domnica și sora Nadejda, acestea toate, să aveți o *taină*. Și, numai singure voi să știți: niște proaste plăcute, nu oamenilor, dar lui Dumnezeu, Măicuții Domnului și Sfântului nostru Feodosie, Marele și iar Marele, și iar Marele făcător de minuni. El așa Mare Putere are, că unii se lecuiesc, iar alții, se îmbolnăvesc. D-apoi, mă rog de mă ertați, că eu, păcătosul, am scris așa, poate nu vă va fi greu de Cuvintele mele. Eu am așteptat să-mi dați răspuns pentru aceasta. Dar mai bine eu vă voi mai scrie toate pe hârtie. **Iaca, acei care se lecuiesc, sânt acei cu inima curată și cu Credința fără ochelari.** Iar acei care vin și se închină la Sfântul Părinte Feodosie și chică pe jos, și se tulbură la minte, apoi aceia sânt cei cu ochelari. Numai vă rog, înțelegeți despre ce fel de ochelari vă scriu. Iară vă scriu eu, păcătosul, că nu de ochelari de aiștea de sticlă îi vorba. Dar de ochelari să luați sama: că ochii aceștea de deasupra, adică, cei trupești, au cuprins lumea asta. **Iar Împărăția Ceriului lui Dumnezeu – este inima omului, în doua cuvinte.** În tot și în toate, să iubești pre Dumnezeu din toată inima și din toată mintea ta, iar pre fratele tău, ca pre tine însuși. Credeți, ca-i credința, smerenia, dragostea, răbdarea, iubirea, nădejdea, toate faptele cele bune și Rugăciunea cea curată, din inimă și minte curată, înaintea lui Dumnezeu și înaintea Măicuții Domnului, înaintea tuturor Sfinților Îngeri și a Sfinților Părinți, că ei se roagă lui Dumnezeu pentru noi. Iar cine vrea să-și caute dreptatea, apoi, mă rog de mă ertați pre mine, că eu, ca cei proști...dar frăția voastră, căutați în Sfintele Cărți, pre care le-au scris Sfinții Părinți. Luați Biblia dela un capăt și până la celălalt capăt și veți vedea toate. Numai nu cu *ochelari*, c-apoi nu-ți mai vede și gust nu-ți mai ave. Și tot flămânzi, goi și săraci de Cuvânt îți rămâne, ca și alți oameni: mari, învățați și bogăți. Că ei umblă cu mintea în altă parte împărățind... Iar la dânsul în *casă*, îi ca în fierărie, nu-i dat cu var. Înțelegeți neamuri și vă plecați, că cu noi este Dumnezeu! Vă rog fraților și surorilor, să vă ferească Dumnezeu de viața Iadului, pre voi și pre toată lumea. Mai bine să se pocăiască și să primească Sfânta Cruce. Să lepede hătriile cele vremelnice și pământesti. Mai dragii Popii, ai mei copilași, Taina aceasta, de lumea aceasta vremelnică, este acoperită. Că Mântuitorul, cu voia Lui iartă pre toate. Și de toate zice: fă așa. Eu așface, dacă lumea nu vrea. Ș-apoi, ce să-i faci, că pre dânsa nu poți s-o pui cu de-a-sila. Amin.

Vă rog de mă iertați și Domnul să vă ierte pre toți și pre toate. Ce însemnează cuvântul Părinte, la toți și la toate, de-amu știți. Luați sama dar acum și înțelegeți frăția voastră, că tot omul, poate să judece numai ce-i în capul lui. Că tot omul, trage numai la dânsul și lui îi pare că așa îi bine. Așa și frăția voastră, nu vă dați la blăstămațiile lumești.

Tot trag nădejde, că degrabă om grăi, gură către gură. Dar acum, numai vă aduc aminte, cum s-ar spune. Vă țin de mână, ca să nu uitați de tot, proștilor...dar mâna Popii au ajuns până la Cer. Apoi, oare nu-i mai Mare Blagoslovenia Popii? Cereți dela Popa în Numele Domnului, dar numai ce se cuvine de cerut, nu nimicuri. Mai înțelegeți *ce* zice Popa? Că Popa de toate la toți dă, *locuință* copilașilor. Dar fratele Sofronie și sora Ana, bătrâna, cunoaște Pristolul foarte frumos: smeriți, credincioși și de oameni foarte bucuroși. Da de fratele Gherasim: mai are înainte, toate-s bune cu smerenia. Sora Ileana, iară îi frumoasă. Cu toții la un loc și cu Popa în mijloc, ș-apoi îți vede toate, numai trebuie de răbdat oleacă și nimăruia nimica să nu spuneți. Ascultați de Popa, că Popa *știe ce face*. Da de fratele Constantin și sora Anastasia, îi cu dragoste mare către toți. Smerenia și răbdarea întradins, ca să crape diavolul. Și să se bucure Părintele nostru Feodosie, Marele făcător de minuni. Că l-au îngropat nu pre Dânsul, dar singuri pre dânsii s-au îngropat. Păziți-vă să nu chicați nici unul, dar nici să nu doriți la nimenea să chice. Și iar Marele făcătorul de minuni. Voi auziți cum îl scrie Popa *de trei ori*: Marele și iar Marele, și iar Marele făcătorul de minuni. Numai asta-i, că dacă ați înțelege: de *ce* îl scrie Popa *de trei ori*, apoi poate îți *ști*. Fericii cei ce nu văd și cred, precum copii cei mititei.

Parcă pe loc Sfânt porniți, numai să trăiți pruncește. Luați sama, când va veni *vremea*, se va rușina curvăria cea tainică, diavolească.

Mai tare eu și pentru aceasta m-am Răstignit. **Cu lacrimi vă rog: curată dragoste să aveți, iubire, smerenie, credință, nădejde și preste tot curat frumos și luminos.** Eu vă doresc la toți să rămâneți cu mine și acei care mi-au

dat mie, și frăția voastră. V-am spus și parcă ați auzit *ce* vă zic: să-l ascultați pe Popa, că vă învață de bine. Numai să faceți cum vă zice Popa, iar dacă vă veți face mai hâtri, apoi, nu știu. Vă rog de mă iertați și pre mine păcătosul. Amin. Amin. Amin.

Scrisoare a 17-ea

Fraților, pace vouă la toți!

Basarabenilor, Hersonenilor, Podolenilor și la toți Creștinii care cred în Domnul nostru Iisus Hristos, în Măicuța Domnului, în Sfinții Îngeri și în toți Sfinții Părinți, care au câștigat dela Dumnezeu *slavă și dar*, și în Sfânta noastră Maică, Biserica, fără de care nici un Sfânt nu s-au putut Mântui ori Sfinți. Capul Bisericii este Hristos Cel fără de moarte, Care dăruiește la toți cei care vor crede și vor împlini Poruncile Lui, și se vor teme, Viață veșnică la un loc cu Dânsul. Iar Cuvintele Lui, care se citesc în Sfânta Biserică în toată ziua de prin cărți: că dacă credința ta este numai cu limba și cu buzele...și credință, dragoste, iubire, smerenie, răbdare, nu le vei avea, apoi nu știu. Că zice Sfânta Evanghelie, la Împărăția lui Dumnezeu: să fie inima omului. Și așa drept este. Dar să ascultăm și ce zice Apostolul Pavel: că eu învăț pre alții, dar singur nu fac așa după cum învăț. Apoi să știți, că așa este: precum ai suna două bucăți de metal și se aude un sunet oarecare, dar folos din asta nu poți să ai, numai cătină crește după acele sămănături. Și în locul unde trebuie să crească vie, copaci de roadă, poame...crește neghină. Mâncați, dacă vreți. Dar nu, fraților și surorilor, da iaca luați sama, că vă voi spune dela Început.

Când Dumnezeu l-au făcut pre Om, s-au mai bine zis, l-au zidit din pământ, apoi l-au împodobit, că i-au suflat Duh de Viață și i-au dăruit: **Lumină, Adevăr, Credință Mare, Dragoste, Milostenie, Răbdare**. Și pre toate acestea le iubește Dumnezeu. Dar amăgitoriul, tâlhariul, curvariul, ucigasul, minciunosul, zavistnicul, mândrul, fermecătorul și toate câte mai sânt, fără de sfârșit, apoi acestea toate, sânt urâte lui Dumnezeu și iubite de diavolul.

Iacov, Andrei, Ioan, Timofei, Filip, Matei, Toma, Varnava, Luca, Bartolomeu, Tit, toți Sfinții Prooroci: Ilie, Samuil, Isaia, Enoh, Ieremia, Ioan, Ghedeon, Avacum și Sfântul Mare Prooroc Ioan Botezătorul, toți Sfinții și Părinții noștri: Antonie cel Mare, Feodosie cel Mare, Afanasie cel Mare, Sava cel Mare, Onufrie cel Mare, Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, Petru și Pavel, Sfinții Părinții noștri Antonie și Feodosie dela Lavra Pecerska, Sfinții Zosima, Savatie, Gherman, Irinarh, Eliazar și toti Sfinții dela Solovețki, Sfântul Părinte Serafim și toți cei dela Sarov, Iov dela Poceaev și Serghie dela Radonej, Lazăr, Afanasie, Alexandr Svirski și toți Sfinții dela Solovețki, Serghie și Gherman dela Valaam, Ioan Kronștadtski, Sfântul Mare Ierarh Neclui, toți Sfinții Mucenici și Mucenițe, Patriarhii, Mitropoliții, Arhiepiscopii, Episcopii, aleșii și chemații lui Dumnezeu, împărații cei aleși și împărătesele cele alese cu viața, și, până la Părintele nostru Feodosie dela Balta. Amin. Aceștia toți, dela Avraam și până la Sfântul Părinte Ioan Kronștadtski, au lucrat și au sămănat Cuvântul Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos. Oamenii cei pre care i-am scris eu mai sus, toți sânt Sfinți aleși și chemați de Dumnezeu. Aceștia tot sânt și ei născuți din doi oameni: bărbat și femeie. Numai că ei sânt Sfinți, prin Duhul și Puterea lui Dumnezeu. Dar al lor este numai credința, nădejdea, iubirea, dragostea, smerenia, răbdarea și toate faptele cele bune. Printre aceștia, au lucrat numai Darul Duhului Sfânt. Amin. Sfântul Iov, Sfântul Lazăr și Afanasie, Sfântul Mare Mucenic Gheorghie, Purtătorul de Biruință, Sfântul Ioan Voinul, Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir din cetatea Solunului, Sfântul Pantelimon, Sfântul Trifon, Sfinții Mucenici Boris și Gleb, Marele Cneaz Alexandr Nevski, întocmai cu Apostolii Constantin și Elena, Marele Cneaz Vladimir și Cneaghina Olga, botezătorii Rusiei. Toți Sfinții Prooroci și Apostoli, Evangheliști, Preacuvioși, Mucenici și Mucenițe, toți Dreptii și Aleșii lui Dumnezeu, Sfântul Mitropolit Pavel Tobolski, Părintele Ioan Kronștadtski, cu toate Puterile pre care vi le-am scris mai sus, împreună cu Măicuța Domnului făcătoare de minuni Kazanskaia, Poceaevskaia, dela Hârbovăt, Iverskaia, Smolenskaia, Vladimirskaia, Tihvinskaia, Bogomolevkaia, Kievskaia, Troerucinița, Scorbeașciaia (Tânguitoarea), Izbăvitoarea, Bogoliubskaia și Mlecopitatelnița (Hrănitorea cu lapte), de aceeaș cinste cu toate Icoanele făcătoare de minuni. Dar a mea este numai Credința, care nu-i numai pentru mine. Mie, nu-mi trebuie nimic, dar pentru lumea asta vremelnică și necredincioasă. Și încă, pentru ca să se mărească Numele lui Dumnezeu și ale tuturor Sfinților.

Apoi, așa zic eu, păcătosul de mine, Inochentie: să mă i-a și să mă arunce pre mine în focul cel pre care îl face Germania și să vedem, poate s-ar stinge focul, ori s-or sfârâma puștile cele mari, pre care le-au pregătit Wilgelm, Domnului nostru Iisus Hristos, Făcătorului și Întăritoriului a toate cele dintru Început și până în Sfârșit. Ce vedem noi pacatosii cu ochii și ce auzim cu urechile, ce înțelegem cu inima și ce mirosim cu nasul: toate aceste podoabe și florile cu miremele lor, și alte multe mireme, sânt date dela Dumnezeu pre Pământ, pentru ca omul, să se bucure și să se veselească întru Hristos Dumnezeul nostru și să creadă că de El sânt dăruite. Amin.

Scrisoarea 18-ea

Blagoslovenie la toți!

Dumnezeu să vă Blagoslovească și pace vouă la toți frații și surorile, care ați umblat după mine și ați ascultat Cuvintele care v-am învățat eu, păcătosul și multgreșitul înaintea lui Dumnezeu, a Măicuții Domnului și a tuturor Sfinților. Poate pre mulți i-am scârbit, așijderea și pre frăția voastră, vă rog să mă iertați. Fraților, tare vă rog și vă doresc, să vă păziți viața curată. Fi-ți Creștini curați, cu toate cele ce le vedeți pre Pământ. Și nu uitați *unde* ați fost și

ce cuvinte ați auzit din gura Părintelui Inochentie: în Balta, în Cameneț, în Muromski, în Petrozavodsk și în Solovețki. Și dacă ceva nu vă ajunge, să cereți dela Domnul nostru Iisus Hristos. Numai să cereți cu credință curată. Am primit hârtia fratelui Simion, a fratelui Ioan și a sorei Nadejda, cea din Chișinău. Vă rog să-mi scrie-ți ce mai este prin Basarabia, pe la Balta și pe unde-i bălălia, că prin gazeturi scrie, că lavra Poceaeuvului este în mâna păgânilor. După cum mi-o scris fratele Simion, că trăiți acum bine. Numai tare vă rog, să trăiți cu pace, să nu dați ajutor diavolului. Și așa, nu vedeți ce-i pre Pământ? Amin.

Mă închin de sănătate la toți frații și surorile, la Sofronie, Ana, Evghenia, Paraschiva, Evdochia, Maria, la Afanasie și la Glicheria, la Gerasim, Elena, Agafia, Evdochia, Constantin, Anastasia, Prohor, Fecla, Paraschiva, Marina, Irina, Ana, Iulita, Feodora, Pelaghia, Efrosinia, Nadejda, Vitalia, Ioan, Alexie, Ștefan, Mina, Vasile, Fiodor, Paraschiva, Ana, Ana, Maria, Arsenie, Xenia, Grigore, Anastasia, Paraschiva, Ana, Fevronia, Agafia, Fiodor, Maria, Macrina, Solomeea, Stepanida, Anchilina. Închinăciune dela mine, la toți frații și surorile. Vă știu eu pre toți, nu v-am uitat, că eu, nu pentru viața asta vremelnică v-am însemnat numele frăților voastre. Am primit și pe a lui fratele Simion, și pe a lui fratele Ioan. Și iar vă rog, scrieți-mi adresa frăților voastre bine, așa, ca să nu o primeasca alții. Da și Sofronie îi bine. Eu v-aș mai scrie ceva de folos pentru Suflet, vre-o Taină dela Golgofa, că cu mine se lucrează înainte așa. Se mai lucrează câte o Taină. Nu se mai gândea Ion și Simion. Și iar vă rog: frăția voastră să nu vă scârbiți, că eu șed c-am demult aici, că eu șed numai cât trebuie. Mult am luat: frăția voastră știți cum o luat un lup o oaie de urechi și o dus-o... Așa și pre mine, nu cu a mea voie. Când va veni vremea, toate se vor sfârâmi și eu voi veni la frăția voastră, numai să răbdați. Domnul să vă Blagoslovească! Pre mine păcătosul, iertați-mă. Mititica Marina, Evdochia, Marina, Troița cu Trei Nume însemnează Xenia, Popa. Amin. Iar vă rog, la norod să le spuneti să nu mă facă pre mine Dumnezeu, dar să asculte cum spune la Sfânta Troiță: că Trei Nume însemnează Dumnezeu.

Cum s-au făcut poama, merele, prășadele, nucile, perjele, harbujii? Că și pâinea mea acolo este. Vă rog de mă iertați, că eu lucrez, că măcar de mă și culc, dar inima mea, lucrează, nu doarme. Pe Nadejda dela Chișinău, s-o trimite-ți la un loc de desubt, că vin și eu. Un Bătrân scrie la frații săi și surorile sale: cu noi este Dumnezeu! Înțelegeți neamuri și vă plecați! Cu noi este Dumnezeu! Cu noi este Dumnezeu! Care Dumnezeu este mai Mare, decât Dumnezeul nostru?

Tu ești Dumnezeule, puternic și minunat!

Surioară Nadejda, tu te-ai speriat draga Popii, că te urâște lumea asta vremelnică și întunecată de toate blăstămățiile. Nu te teme măi băiete, că Popa încă îi viu, n-o murit. Dar și de-oi muri, apoi frăția voastră bine să știți și să înțelegeți și să le arătați hârtia, ca să știe toți, mari și mititei. Că Părintele vostru Inochentie, care au propovăduit în Balta, dela Sfântul și Marele făcător de minuni, Părintele nostru Feodosie, apoi iaca, scriu eu singur, cu mâna mea, că învățătura mea, n-au fost dela mine, dar dela Însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dela Măicuța Domnului și dela Sfântul Părintele nostru Feodosie. **Iar a mea au fost numai: credința și nădejdea, iubirea și dragostea, smerenia și răbdarea, faptele cele bune și Rugăciunea din toată inima, care Îi este dragă și Mântuitorului.**

Dar eu, și om păcătos ca toți oamenii: eu sânt tâlhari, curvari, amăgitori, răzători, bețiv, iubitorul de argint și de aur, și de toate cele lumești și pământeste, ca un om cu trup. Vă rog de mă iertați și să nu vă smintiți de mine, păcătosul. Vă rog, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Că eu din Balta în Cameneț, din Muromski în Petrozavodsk și până la Solovețki, Anzerski Schit, în Ostrov, la Golgofa, am strigat ca un *văcar la vaci*. Eu, păcătosul, neștiind nici carte, am strigat, precum strigă acei care vând limonadă în târg: **gatiți-vă, ori gatiți-ne, că vine, vine, Acel cu Foc Mare!** Lepădați beția, curvia, tâlhăria, minciunile, amăgiturile și toate făcătoriile, și fermecătoriile cele răle, care Îi sânt lui Dumnezeu urâte. Dar iaca acum ce-i pre Pământ, iar eu vreau să vină Capătul. Ori, știe Dumnezeu din Cer când s-a mântui... Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni Pământul! Apoi, i-an luați sama fraților, câți au un trecut dela Adam, ori dela Avraam, până acum, la noi: aproape 7000 de ani. **Și atunci era și au fost, tot Acelaș Dumnezeu, care Îi și acum, la noi la Creștini.** Cine crede și se teme de Dumnezeu, că așa este drept, precum este scris în Sfânta Evanghelie, ce se cetește în Biserică și în Sfintele Cărți, pre care le-au scris Sfinții Părinți, dela Moisei și până la Sfântul Ioan Sergheev din Kronștadt și fac faptele cele bune, apoi și Dumnezeu îi aude, și îi ascultă. Iar cine crede numai cu limba, apoi căutați în cărți, că toate sânt scrise de către Sfinții Părinți. Numai noi, ori voi, nu avem ochi de văzut, dar toate sânt scrise. Cum îi în Rai și cum îi în Iad. La acei care nu le trebuiește *ochelari*, apoi nu trebuie mult să le tâlcuiști.

Dar așa fraților și surorilor, și Părinților, și toți care ați umblat după mine la Balta, la Cameneț și la Muromski, și ați ascultat Cuvintele mele, apoi cu lacrimi vă rog: să nu mă mai faceți pre mine, om născut din muier, Dumnezeu. Unde se poate aceasta? Sfânta Troiță, Singură se Îmlinește în Trei Fețe: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Unul este. Iar ce s-au lucrat cu mine în Baltă, dela Sfântul Părinte Feodosie, cu Puterea și cu Darul Duhului Sfânt, ca să merg drept și să nu mă poticnesc, să chic pe jos. Mântuitorul mi-au dat Putere, mi-au deschis Poarta și mi-au arătat pe unde trebuie să merg. Iar lumea aceasta este vremelnică și întunecată, și aleargă după mine. Unii aleargă după bani, dar eu, nu mă uit la bani. Că oamenii, caută numai la haine și la față, iar Dumnezeu, numai la inima omului caută. Dar ei sârmanii, ce au căutat, aceea au găsit. Iar eu, sârmanul de mine, am ajuns în Solovețki Ostrov, la Anzerski Schit, la a Doua Golgofă, pe care mi-au arătat Maica Domnului, pre locul Sfântului Lazăr. Aici, s-au făcut Biserică, scrisă și lucrată prin Duhul Domnului Celui Sfânt, și prin oameni aleși și drepiți. Care s-au temut de Dumnezeu, au crezut și au împlinit. **Apoi Dumnezeu iar au venit și S-au arătat nouă, El Singur în Persoană, numai că în altă Haină.** Că El pre oamenii aceia i-au numit: pre unii Prooroci, pre alții Apostoli, pre alții Mucenici și Mucenițe, iar pre unii Preacuvioși. Și iaca aceștia au sămănat *sămânță bună*, și așa s-au lăfit Rusia. Așa și acum, numai că tare au mai prins rădăcini: porumbeii, cătina și salcâmi. Dar nu-i nimica, că la Dumnezeu toate sânt gata. Numai nu știu din oameni ce vrea Dumnezeu să

facă, din oameni și din toată lumea. Și pentru ce vă mai mândriți atâta, nu știu, că-i tot degeaba...

Pentru aceasta nu se poate de mândrit: pentru Dumnezeu. Iar noi, nimica nu sântem înaintea Lui, însă cu al Lui dar și putere le facem pre toate. A noastră-i numai credința, nădejdea, dragostea, iubirea, milostenia și faptele cele bune. Apoi și dealurile s-or prăvăli dela credința aceea. Avraam și David, Petru și Pavel, Antonie și Feodosie, Iacov, Pimen și Ioan cel Multpătimitoriul... Dar frăția voastră luați sama bine, să nu care cumva să vă înșăle, că Popa ista, mătincă îi hătru de prost... Dumnezeu și Măicuța Domnului să vă Blagoslovească. Iar Eu, păcătosul, vă doresc dela Dumnezeu și dela Măicuța Domnului, dela toți Îngerii, dela Sfinții Mucenici și Mucenițe, precum și dela Sfinții Evangheliști, Apostoli, Prooroci, Precuvioși, împărați și împărătese, cneji și cneghine: numai Bine, Luminat, Drept și de rău să vă ferască Dumnezeu! Poate la frăția voastră vă dă în gând, că Părintele au uitat de noi. Mătincă frăția voastră ați uitat. Iaca, mulți au fost pe Ostrovul Solovețki și la Anzerski Schit, la Golgofa. Dar i-an spune-ți: ce ați văzut? Înafară de oameni care erau și albi și negri. Dar mai bine ar fi, dacă ați ști chiar și Ostrovul. Luați sama și ascultați pre Dumnezeu, iar cu oamenii trăiți în pace și veți afla de toate. Că El dă, numai dați-I și voi loc, ca să vă poată da. Frăția voastră, luați aminte, *ce* Popa vorbește. Și tare vă rog eu să nu uitați *începutul*, adică *ce* ați văzut în Balta, în Cameneț, prin Kiev, în Muromski și pe *drum* cu *Cine* ați mers, și *ce* am facut în Petrozavodsk, și în Lipetșki, pe loc, și... înțelegeți neamuri și vă plecați, că, cu noi este Dumnezeu!

Să-mi faceți și mie loc acolo, măcar în Peșteră. Nu vă temeți fraților, că la mine oasele îs tari, parca-s din fier. Pre Suflet, nu poate să-l prindă nimeni din oameni. Iertați-mă pre mine și Dumnezeu să vă ierte și pre frăția voastră. Rămâneți cu Dumnezeu și cu Măicuța Domnului, cu toți Sfinții și cu toți frații din Mănăstirea Duhului Sfânt, care vine dela Dumnezeu, prin Rugăciunea și Credința lor cea Mare, iar a norodului mai mititică, că și mai puțin se cere dela dâșii. Iaca, vă voi arăta mai luminat și mai dezlegat, ca așa-i drept. În Sfintele Porunci, dintru Început, pre care le-au primit Moisei dela Dumnezeu și le-au sămănat apoi pre Pământ, scrie: ca să iubești pre tatăl tău și pre maica ta, pentru ca să ne fie bine și să trăim ani mulți pre Pământ. Apoi, luați sama frații mei și surorile mele, că Dumnezeu au făcut Cerul și Pământul, și toate cele din Cer și de pre Pământ. Și tot Dumnezeu l-au facut pre Om, l-au Blagoslovit și i-au suflat Duh de Viață întrânsul. I-au dat Minte, ochi de văzut și urechi de auzit, nas de amirosit, ca să poată amiroși cu el mireasma cea curată și frumos mirositoare, dar și cea puturoasă. Adică, mai în scurt: *inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și Duh Drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.* Amin.

Scrisoarea a 19-ea

Cuvânt dela Solovețki Mănăstire și dela Golgofa, din Schitul Ostrovului Anzer. Această Mănăstire, s-au făcut în numele Răstignirii Domnului nostru Iisus Hristos și s-au numit, Golgofa. Singură Măicuța Domnului au arătat *locul* Precuviosului Eliazar și locul acesta este Sfânt, pentru că Dumnezeu și cu Măicuța Domnului l-au ales. Iar oamenii trăiesc pe acest Ostrov, adică călugarii, că și călugarii îs tot oameni.

Locul nu-l Sfințește pre om, ci omul pre loc.

Scriu eu, păcătosul de mine și multgreșitul înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, a Măicuții Domnului și înaintea tuturor Sfinților, ca un om cu trup, născut din doi oameni, ca și fiecare om, în satul Cosăuți, în Basarabia, din maica mea Xenia și tatăl Vasile. Pre mine m-au numit Ioan, iar acum sânt Inochentie, mă rog de mă iertați. Ce, v-ați speriat că m-ați prăpădit? Nu vă temeți, că eu cu Duhul, sânt cu voi întotdeauna. Iar *ce* s-au făcut cu mine în Balta și în Cameneț, în Muromski și în Petrozavodsk, și aici în Solovețki, la Golgofa... știe Dumnezeu nostru Iisus Hristos. Ori poate vreți să vă spun, că Dumnezeu, la cel care *crede* și se teme de Dânsul, face voia Lui și fapte bune, îi pune în gura lui Cuvânt viu și dulce, ca el să samene, numai *grău curat* și fără neghină. **Iar Stăpânul acestui om, este Singur Iisus Hristos.** A omului acestuia, este numai credința, smerenia, dragostea, răbdarea și faptele cele Bune. Și iar vă rog, să vă mângâiați unul pre altul și toți ca unul să fiți, cu dragoste frățească.

Că vin eu la voi cu băta, ori cu Dragostea cea Mare către toți, dela care s-au aprins tot Pământul. Nimeni nu înțelege Dragostea lui Dumnezeu și Credința. Poate a crăpa Ghermanul, arată-mi drumul, că poate l-a împiedica Dumnezeu. Că la loc luminat, curat, drept, frumos și dulce, nu-i place lui. Dar la întuneric, cu scârnave sudălmii, sfadă, cu curvia cea fără nici un capăt, tâlhăria, fermecătoria cea mare și scârnavă, și toate cele multe răle. Apoi acestea toate sânt ale diavolului, care întotdeauna se stăruie sa-i învețe el pre Creștinii Botezați și Miruiți, care umblă la Biserică, ascultă Cuvintele Sfintei Evanghelii și le împlinesc, și care se Împărtășesc cu Trupul și cu Sângele lui Hristos. Apoi spurcatul diavol, toată puterea și-o pune, numai ca să-i poată abate pre Creștini dela credință, pre oamenii cei slabi și să-i îndrume pre drumul cel rău. Și așa se stăruie el, diavolul, după cum am scris mai sus. Iar Dumnezeu, învață și povățuiește pre norodul Său, cel dreptcredincios, prin Duhul Sfânt, după cum este scris și prin cărți, cu mâna oamenilor celor aleși și chemați de Dumnezeu. Singur Dumnezeu, prin Duhul Său Cel Sfânt, i-au dat Dintâi lui Moisei porunci și i-au arătat Drumul cel Drept și Luminat, și l-au Sfințit pre el. Și așa, pre toți Sfinții Părinți, Dumnezeu i-au învățat și le-au dat, și le-au arătat Drumul Său, prin Duhul Sfânt. Iar la urmă, pre toți i-au Sfințit, prin Duhul Său Cel Sfânt. Numai pentru faptele cele bune, i-au făcut pre ei Sfinți și nu pentru faptele cele răle. Dar pentru Credința cea Dreaptă, care zice: *Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțitorul, Făcătorul Cerului și al Pământului.* Cred în Dumnezeu și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui viu, Carele ai venit în lume, ca să-i mântuiești pre păcătoși. Faptele cele bune, nu sânt, când omul a grăi numai cu gura despre Dumnezeu, dar lucrul, nu vrea să-l facă. Apoi, acel om și plată după faptă va primi. Fericii sânteti voi, care ați umblat dupa mine, numai să nu vă mândriți, dar smeriți-vă la toți și rugați-vă pentru toți. Amin.

Scrisoarea a 20-ea

Scriu din Solovețki, din Anzerski Schit, dela a Doua Golgofă, pre care loc, Singură Măicuța Domnului l-au arătat Preacuviosului Eliazar. Și loc Sfânt este, că-i ale de către Domnul Iisus Hristos și Măicuța Domnului. Dar oamenii, norodul, călugarii, trăiesc pre *locul* acesta. Însă nu locul îl Sfințește pre om, ci omul pre loc. Apoi frații mei și surorile mele, dacă locul nu poate sa-l Sfințească pre om, da omul pre loc, apoi *ascuțați* de-amu înainte, că Dumnezeu Îi Unul din toți, prin toți și preste toți. **Că El și mai înainte de Veci au fost, este și va fi.** Dumnezeu au făcut Cerul și Pământul. Cerul cu lumina zilei și cu Soarele, noaptea cu Luna și cu stelele, și pre toate cele de pre Pământ: apele mărilor, peștii, păsările, jivinile, dobitoacele și toată dulceața, frumusețea și mireasma bunătății, băuturile și mâncările. Toate le-au făcut Dumnezeu, prin Cuvântul Său. N-au întreat pre nimeni, dar nici nu s-au îndatorat dela nimeni. Cum au vrut așa au și făcut. Singur l-au făcut și l-au zidit pre Om, din pământ, și i-au suflat Duh de Viață întrânsul. I-au dat minte ca să înțeleagă, simțire, ochi de văzut și viață vremelnică pre Pământ, i-ar în Cer, viață de veci. Iar de trăiește omul, pentru ca să facă voia lui Dumnezeu și să moștenească Împarația Cerurilor, apoi Singur Dumnezeu îi arată omului, *cum* să trăiască ori să umble pre Pământ, ca să nimerească în Cer. Apoi iaca *cum* i-au dat Dumnezeu lui Moisei porunci, pre piatră scrise. **Și cine vrea să-L aibă pre Dumnezeu, apoi las' să învețe dela Sfânta Biserică și din Sfintele Cărți, să asculte și să creadă, să nădăjduiască, să rabde, să împlinească și să iubească.** Așa, precum Părintele și Dreptul nostru Avraam, Proorocii David și Solomon, Apostolii Petru și Pavel.

Măi frații mei și surorile mele, de-amu viață curată vă rog eu pre frăția voastră, că eu am început a săpa mai adânc. Și să nu gândiți frăția voastră, că *ce* s-au făcut, s-au făcut numai pentru Basarabeni. Nu, frații mei, ci pentru toată lumea. Numai că îi tare *adânc* și nu poate *vide* nimeni. Ori, poate înțelegeți ce este asta, *ce* s-au făcut până acum? Îi greu de înțeles. D-apoi, ce are sa fie de-acum înainte, oare ce-or mai zice? Numai dacă nu s-or pocăi, apoi or vide ce le-a face Bătrânul. Le-a arăta El, dacă nu și-or aduce *aminte* ori nu s-or *pricepe*, că El n-are mare nevoie de acestea, pământești. Iar eu, păcătoșul, vă rog pre voi: măi copii, să nu uitați *ce* ați văzut și cu *Cine* ați umblat. Păziți-vă curați, că nu se știe *moartea*, ori *ceasul* acela de pre urmă, când va veni. Luați sama frăția voastră, ce furtună au fost în ziua aceea, în care m-au oprit pre mine. Și-apoi, iară au început furtuna, valurile de pre apă, de pre Pământ și dintre oameni. Amin. Amin. Amin.

Scrisoarea a 21-na

Pace vouă, fraților mei și surorilor mele!

Hristos Dumnezeu și Mântuitorul nostru, Măicuța Domnului, toți Sfinții Îngeri, Mihail și Gavriil, și toate Oștile Cerești, toți Sfinții Mucenici și Mucenițe, să vă Blagoslovească pre voi și să vă păzească de toate blăstămățiile cele întunecate, urâte și spurcate, prin care spurcatul și scârnavul diavol, cu a lui toată întunecarea, se stăruie, să amagească și să atragă la calea lui, Oile din Cărdul cel Luminat, cel cu viață de veci, fără de moarte și fără de sfârșit. Amin.

Mult m-am mirat eu, cum poate diavolul să-și facă răs așa, de Creștinii cei Botezați și care poartă Darul cel mai Mare și cel mai scump, Darul lui Dumnezeu? Pentru asta, mahnită este inima mea și Sufletul meu, până la moarte. De aceea dator sănt, să mai zic vre-o câteva Cuvinte. Frații mei și surorile mele, când se muncește trupul, bucurați-vă. Că atunci, se curatește Sufletul și se gătește de viață de veci. Unde nu este scârbă, nici durere, numai bucuria și veselia cea veșnică. Nu vă temeți fricoșilor, că, cu noi este Dumnezeu. Numai să *credeți*, că credința, este ca o pară de foc, dela care tot și toate ard. Iar dela credință, la nădejdea și iubirea cea curată din toata inima, și la faptele cele bune și curate, cu pocăința cea curată, și cu Rugăciunea cea curată și din toată inima, măcar și pentru vrăjmași.

Bine este adeseori să zici și: Ție Doamne, din toată inima. Că măcar să fie și rău, că-i încă și mai bine, cu calde și fierbinți lacrimi, pentru ale tale păcate și pentru ce vedem noi cu ochii, câte se fac în lumea asta și care n-ar mai trebui să fie. **Dar, fie voia Domnului, precum în Ceri și pre Pământ. Amin.** Frații mei și surorile mele, să vă fie de bine cu Sfintele Sărbători, cu Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos și cu Anul Nou! Vă doresc mulți ani și viață curată.

Și iar vă rog pre frăția voastră: să nu vă umpleți de glod. Așa, nu vă temeți în *drum*. Hai, măi tâlharilor! Și cu atăta norod, înțelegeți Ioan cu Trifan și Alexie. Și iaca, din Baltă au ieșit Cuvântul. Apoi, la urmă în Muromski, la 2 Februarie, *ce* s-au făcut din Cuvânt? O Taină Dumnezeiească, care este acoperită de mintea omului și numai cui vrea El o descoperă. Și iar scriu, Taină și iar Mare Taină Dumnezeiească. Numai la Avraam și la Iordan, *asa* s-au arătat, lui Sfântul Ioan Botezătorul, care au zis: iată Acela, Care ridică păcatele lumii și de Care vă spuneam, au stătut înaintea mea, El, Care și mai înainte au fost. De-amu, nu vă mai scriu. Da iaca mai scrieți-mi frăția voastră toate cele: cum trăiți, ce mai face norodul și cu bătaia cum?

Poate au murit cineva din Cărd și ce se mai aude prin Baltă? Cum mă au pre mine și dacă vine norodul din Cameneț, din Chișinău și din gubernia Herson, la Balta? Cum îi norodul cel care au degerat pe Drumul cel frumos? Că pentru toți și pentru toate au fost. Iaca, vă scriu și mă rog de mă iertați cu toții. Dumnezeu să vă ierte și pre voi pre toți. Închinăciune la toți și la toate, la Mucuța, la frați și la surori: la fratele Gheorghe, Petrea, Domnica, Simion, Marcu, Sofronia, Ana, Glicheria, Gherasim, Elena, Elisaveta, Domnica, bătrânul Constantin, Anastasia, Fecla, Ana, Paraschiva, Xenia, Marina, Evghenia, Afanasie, Agafia, Irina, Ana, Iulita, Feodora, Efrosenia, Pelaghia, Evghenia, Afanasie, Mina, Ștefan, Alexie, Paraschiva, Efimia, Natalia, Fevronia, Elena, Ana, Anastasia, Maria, Macrina, Nadejda, Vitalia și Ioan. Vă știu eu pre toți tare bine, nu vă temeți, că nu mai greșim, doar că nu încap pe hârtie. Vă

scriu eu, păcătosul din Solovetki, Ieromonahul Inochentie, la frați și la surori, și cu lacrimi vă rog: pre norodul cel care au umblat după mine, au ascultat vorbele cele care ieșeau din gura mea în Baltă, în Cameneț, în Muromski și în Petrozavodsk. Apoi faților și surorilor, iaca eu, păcătosul de mine, Inochentie Ieromonahul, vă scriu: că fericit este acela, care au ascultat și au crezut Cuvintele mele, și Învățătura cu care eu am învățat. Că Învățătura aceasta, nu este a mea, ci dela Însuși Dumnezeu, că eu n-am învățat cu hâtrie lumească. Dar cu credința și nădejdea la Dumnezeu și la Măicuța Domnului, cu iubirea și dragostea cea către Dumnezeu și către toți Sfinții. Eu n-am ales aurul din argint, arama ori fierul, ori pietrele cele scumpe. Dar, ce-i urât și frumos, dulce, amar și acru, orb, olog, îndrăcit, și boală neagră... **Eu, păcătosul de mine, Ieromonahul Inochentie, pre toate acestea le-am strâns și le-am împlinit, pentru că am crezut și m-am temut de Dumnezeu.**

Că, El au facut Cerul și Pământul, și toate cele ce sânt întrânsele. Și pre Om l-au zidit, și i-au gătit Biserică de piatra pre Pământ și Singur Dumnezeu l-au învățat pre Om, cum să facă Biserică, prin oameni sfințiți și aleși. Tot Dumnezeu, au scris și Sfintele Cărți, care cuprind Sfintele Cuvinte, scrise prin Duhul Sfânt și care Luminează în tot locul. Iar acei cari umblă prin întuneric, apoi acia, nu pot scrie Cărți Sfinte, ori Cuvinte Sfinte. **Ei nu pot, pentru că nici nu vor să se Sfințească.** Amin. Amin. Amin. Iar Dumnezeului nostru, Slavă! Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Alte câteva scrisori ce s-au aflat în

“Cartea mărturisirii despre Părintele Inochentie dela Baltă”

Scrisoarea 1-a

Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu, pace între oameni și bună voire! Hristos Dumnezeu să vă Blagoslovească, și Măicuța Domnului și toți Sfinții, și Mucenicii, și Mucenițele cari au pățimit pentru Hristos și Părintele nostru, Sfântul Feodosie, să vă păzească de toată răutatea. Vă Blagoslovesc și Eu, păcătosul, cu mâna mea cei păcătoasă și nevrednică, și vă vestesc, că am primit hârtiuța fraților voastre și am cetit-o foarte cu dragoste. Și ne-ați scris, că demult nu ați mai primit hârtie dela Mine. Luați sama, poate le rupe cineva, căci Eu câte primesc dela frăția voastră, îndată scriu înapoi. Mai mult de o zi Eu nu țin hârtia, și v-o trimăd înapoi. Vă fac știut, că până amu am slujit Molebeni și Panihidă. Dar de-amu, dela 7 Martie, m-au poprit să nu mai slujesc. Am voie să slujesc numai Liturgia și mătincă va veni vremea și m-or opri și dela Liturgie, ca să să-mplinească toate: s-au început dela prigorov, dela gazeturi. Ș-au stat și m-au purtat pe la Pilat, și m-au întrebat, că ei zic că Eu am stricat norodul și l-am îmbolnăvit. Iar Pilat zice, că el nu mă găsește pre Mine cu nimica vinovat. Ce vor ei dela Mine? Dar ei strigă: Răstignește-L! Că tot norodul merge după Dânsul: dela Galileia până la Iudeia. Adică dela Basarabia, până la Herson și Podolia. Ei văd tare bine că Eu n-am făcut nimica rău. D-apoi parcă aceasta îi dela Mântuitorul începutul, parcă și pre Singur Mântuitorul L-au purtat. L-au dus la Pilat și L-au iudit, că El strică norodul și le zice să nu plătească împăratului dajdie. Și strigau: Răstignește-L! Răstignește-L! Răstignește-L! Dar Pilat i-au zis Mântuitorului: iaca ce zic ei despre Tine. Atunci Mântuitorul i-au zis lui Pilat: Tu zici. Iar Pilat zicea către ei: Nici o vină nu aflu eu în Omul acesta, nici o vină. Dar ei au prins a striga: Răstignește-L! Că tot norodul merge după Dânsul: dela Galileia până la Iudeia. Apoi ce să mă mai mir de Mine, dacă Singur Mântuitorul au răbdat: apoi El nouă ne-au arătat.

Măi copilași, draga Popii! Nu vă mai temeți de nimica, numai de Dumnezeu. Și nu vă străruți să curățiți numai trupul, dar mai vărtos străruți-vă să curățiți Sufletul. Nu vă mai bateți capul când vă veți mântui de diavol, căci de diavol vă veți mântui dacă veți îndrăzni. Mi-ați scris că vă alungă pre cele bolnave din Lipetchi. Numaidecât de-amu nu încap de diavolul, de-amu ș-acolo. D-apoi Popa ce v-au spus? Că n-aveți loc pre lumea aceasta. De-amu luați-vă cu toți bolnavii drumul cel strănt, pre cari Singur Mântuitorul au mers și toți Mucenicii și Mucenițele, și toți Sfinții: unde vă vor primi ședeți, dacă vă vor alunga, duceți-vă. Ș-apoi îi vedea pre urmă ce să va arăta, pentru smerenie și răbdare. Bine nu căutați nicăiurea, iar când vă vor ocări, bucurați-vă cu dânsii. Cu vrăjmașii cei cari vor rade sau vor judeca, bucurați-vă și vă veseliți, căci cu voi este Dumnezeu.

Scrisoarea a 2-a

Măi copilași, măi! Mai răbdați oleacă pă-n oi veni Eu la frăția voastră. Ș-apoi ce gândiți, că vă veți bucura de Mine? Rar cari s-a bucura și a vrea să meargă cu Mine, că Popa ista tare rău s-au făcut, și de ce merge, încă mai rău să face. Nu că ar scrie cineva de Dânsul, dar chiar să-L răstignească, că El ca și când nici nu aude. Când ar fi numai pentru Popa, nici nu ne-am bate capul. Dar copilașii, și ei să tem că-i răci pieptul, Credința adica. Când omul îi gata de toate celea, apoi cine poate să-i facă ceva lui? Numai Unul Dumnezeu.

Dar dumneavoastră, fraților Petrea și Evdochia, dacă aveți dragoste să țineți un Suflet în gospodăria voastră, cine are ceva cu dumneata? Când vei ține niște tâlhari, apoi îi altă vorbă, dar așa ții dintru acii mai mici, adică bolnavii aceștia, unde oare să-și plece capul Său? Din toate locurile îi alungă. Dintâi i-au alungat din Baltă, dar amu îi alungă de preste tot locul. Apoi unde sânt cuvintele Mântuitorului, Cari au zis: Iubiți-vă unul pre altul, cum și Eu v-am iubit

pre voi? Fraților și sursorilor, mult or căuta ei să vadă: ce este aceasta, că în Baltă au scos Sfintele moaște ca să să lecuiască, dar ei să duc sănătoși și să-nbolnăvesc. Apoi vă rog luați sama aicea, numai câtă înțelegere au ei? Și încă căutați: că să îmbolnăvesc și să isălesc (tămăduiesc). De aceasta foarte m-am mirat Eu. Dar de Mine nu mă mir nici nu mă tem, dar mi-i jale de dănsii, că și lor le trebuie Împărăția Cerurilor, și ei nici nu să uită. După cum v-am scris, că ei au luat cheile: și nici ei nu vor să meargă, dar nici pre alții nu lasă. Ce-ar fi ca ei să-nvețe, să spuie la norod, dar ei mai tare strică norodul. Mântuitoriul când au venit pre Pământ, apoi ce-au zis? Au zis așa: Că de cât s-or munci toți în Iad, nai bine M-oi munci Eu pentru toți. Iaca de ce zice că Dragostea este Singur Dumnezeu. Vedeți, că El n-au dat aur sau argint ca să meargă norodul după Dănsul și să facă ce-a zice El, dar El s-au dat Singur pre Sine la munci. N-au jelit pentru noi și Trupul Său l-au dat muncilor. Vă mai scriu de Popa Inochentie, cum îi de rău El, că strică norodul. Ce v-am spus Eu, că toată pricina este Inochentie: că de-ar fi apă, că broaște s-or găsi. Ei au gândit, că dacă M-or duce din Baltă, apoi ei gândeau că nu va mai fi nimica în Baltă. Drept că nu va fi nimica, dar unde va fi Popa Inochentie, tot așa are să fie, ca și în Baltă. Că arhierul Serafim mi-au luat Crucea, aceea cari grăiem cu dânsa în mână la propovăduire. Și-apoi parcă Crucea? Eu sânt Crucea cei iute, Cari arde. Eu nu Crucea sau rasa, dar și cămeșa le-oi da, și-apoi? Dar pre ce am pus mâinile, n-oi mai da drumul nici odată. Că ei săracii nu văd ce fac, dar Eu, păcătoșul, dacă oi lepăda aurul în glod, oare ce va mai fi?

Măi copii, drept vă spun, că nu știu ce Popă aista o ieșit și de unde s-au luat? Ia-n căutați, că mătincă l-or căuta ei pre Pilat și pre Caiafa, și or striga: Răstignește-L! Răstignește-L! Răstignește-L! Amin.

Aștept răspuns. Inochentie.

Dar pre arhierul cel din Basarabia, l-au mutat din Basarabia în altă gubernie. Vedeți cum prind a să amesteca vrăjmașii noștri? Ia așa câte unul, s-or cunoaște toți. Nu vă mai rușinați sursorilor, că poate mulți or zice: oare ce umblă ei după Popa Ceala? Dar oare Maria Magdalena, ce-au vrut dela Mântuitoriul, de umbla din urma Lui cu șipu cu mir? Apoi, așa și frăția voastră. Luați sama la Părintelu, ce vrea El, că El nu-i bolnav, dar nici n-are nevoie de nimica. Apoi, de ce ar trebui El să rabde atâtea? Că îl scriu prin toate gazeturile că-i nebun, dar El îi mai cumninte decât acei cari zic. Apoi aceasta îi și pricina, că zice: fericiți acei cari veți fi drepti, dar ei vă vor face strămbi. Iaca așa și-amu: scrie gubernatul Hersonschi pentru Mine: ce este? Să facă ceva cu Mine, că să-nbolnăvesc oamenii. El gândește că Eu îi în Baltă. Ei nu știu ce este aceasta și nu vor să creadă. Apoi or vedea la urmă, cine au îmbolnăvit oamenii. Nu știu: i-au îmbolnăvit ori mătincă i-au lecutit. Au ochi de văzut și nu văd, săracii. Dumnezeu să-i miluiască pre toți, că nu văd ce fac. Iartă-i Doamne, iartă-i și nu le scrie păcat, că diavolu îi incurcă și ei nici nu știu nimica. Apoi copilași, nu vă temeți de nimica, că vă vor bate ori vă vor ocări. Vă spun chiar drept, că să apropie vremea să stau la piept cu cei cari știu multe, dar nimica nu cred. Vă pare amu că-i rău? Va veni vremea că nu s-or mai cunoaște unul pre altul. De ce Eu tot vă amintesc, ca să nu uitați că va veni vremea, că frăția voastră nu știți nimica. Dar să nu vă mai temeți, măcar să vă taie cu cuțitul, să nu vă temeți, că nu vă va dure. Că Stăpânica cu Părintele Feodosie, ori om zice și cu Sfântul Duh, că și Eu oi fi acolo, și cu Mine aveți să fiți. Amin. Inochentie. Anul 1912, 8 Martie.

Scrisoarea a 3-a

(găsită numai pre jumătate)

...în Anzerschi schit, dela 18 Iulie, până la 21. Și au fost și copile mititeli, și băieți mititei: din Moskva, din Petrograd, din Arhanghelsk. Mititeli feti cocoane, mititei și băieți, boieri mititei. Să duceau și aduceau Părintelui flori din pădure. Aceste mititeli feti le chiamă: Olga, Elisaveta, Maria, Alexandra, Anna, Parascheva, Fecla, Varvara, Glicheria, Marina, Agafia, Maria. Dar pre băieți: Vladimir, Piotr, Nicolai, Pavel, Andrei, Simion. Aceștia toți mititei, câte cinci ani, și până la treisprezece au fost.

Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos să vă Blagoslovească și să vă păzească de tot răul, și mă rog de mă iertați și pre Mine. Faceți bine și nu vă temeți de nimeni. Dragostea, iubirea, credința, nădejdea, dreptatea lui Dumnezeu. Apoi Singur Dumnezeu acolo este cu acel om și pre acel loc, unde să-implinesc și sânt desăvârșit: credința, nădejdea și dragostea, iubirea și dreptatea. Nu faceți gunoi din oamenii lui Dumnezeu, că va bate. Nu vă bucurați de răul altora. Dar de oamenii cei răi și fățarnici, feriți-vă și stăruți-vă ca să-i puteți cunoaște. Închinăciune la toți frații și sursorile, cari mă știu și la cari nu mă știu. Numai faceți bine și nu amăgiți pre nimeni. Și iară vă mai aduc aminte: să le spuneți la toți, că Eu, fratele vostru Ioan ori Inochentie, Eu sânt tot ca și frăția voastră, numai puterea Duhului Sfânt, dela Singur Mântuitoriul nostru Iisus Hristos și dela Maica Domnului, că așa El au voit. Apoi dacă ar fi fost învățătuta Mea dela mine, apoi la ce mai trebuie să mă ducă pe la Muromschi, ori la Solovețki? Numai bine trăiem Eu cu frăția voastră în Baltă, după cum norodul pre Mine mă iubea tare, toate celea îmi aducea, apoi ce-mi mai trebuia mie? Apoi pentru de-aceasta luați sama, că mai este încă înainte. Încă nu așa, dar s-a cutremura Pământul dacă nu s-or trezi mai degrabă să să pocăiască, să răsăpească toate locurile cele spurcate, toate bardacurile, curviile, răutățile, farmecile, că dovedesc acele diavolești pre cele îngerești. Că Dumnezeu au dat drumu, căci cu totul s-au măscărit Pământul. Și de nu s-or pocăi norodul, și de nu vor lepăda de a face rău, apoi nu numai bătălie, dar mai presus decât bătălia, dacă nu s-or întoarce dela rău la a face bine, adica voia lui Dumnezeu, apoi și apa de pre fața Pământului li să va lua. Bani or ave de nu vor ști ce să facă cu banii. Cum s-au amestecat toți, aleargă numai după bani. Și aur le-a da, că ci-or căuta aceea le-a da, dar vor vedea ei la urmă, că s-au încredințat toți numai în puterea omenească și-n bogăția, și-n hătrăia cei pământescă și vremelnică. Apoi așa și Dumnezeu, după credința lor le-a da: că ce-or căuta, aceea or găsi. Și să nu

gândiți, că poate Eu așa, dela mine scriu, ca să sparii pre cineva. Nu, așa este drept de Sus. Că dacă s-or întoarce oamenii la bine, apoi și Dumnezeu va ierta toate și-i va milui cu toate celea. Amin. Amin. Amin.

Scrisoarea a 4-a

Hristos Voscrese! Hristos au Înviat! Hristos Aneste!
Bucurați-vă și vă veseliți, că Hristos au Înviat pre Pământ! Să știți bine, că oaspeți sântem pre lumea aceasta. Numai așa ni să pare nouă că avem și noi folos de avuția aceasta de pre Pământ. Nimic, toate rămân și încă degrabă, numai că noi nu pricepem, dar nici nu vrem să credem că este așa drept și pentru deatâta și rătăcim noi păcătoșii. M-ați întrebat când voi veni la Baltă. Pentru aist fel, nu este voia mea, dar voia Celui Cari m-au trimăs pre Mine. Ce, oare frăția voastră gândiți că arhiereul are voie asupra Mea? N-are nimeni voie asupra Mea, dacă n-ar fi de Sus. Luați sama ce ați văzut în Baltă și la Comarov și nu uitați, că Popa nu-i uită. Mai răbdați, că atunci când va veni vremea, nici nu-ți visa când oi chica în Lipechi, numai nu cu voia mea, ori cu puterea mea, dar cu a Celui Cari m-au trimăs pre Mine și mi-au zis: Șezi aicea, până nu ți-ai lua ce-ți trebuie. Bucurați-vă și vă veseliți cu Mine odată. De-amu, nu mai căutați nimic aici pre Pământ. Fiți cu Popa, că Popa nu va mai lepăda.

Scrisoarea a 5-a

Ascultați fraților și surorilor, și copilașii Mei, ce vă spune Părintele. Mai întâi vă voi spune pentru Sfânta Troiță: așa să-nțelegeți frăția voastră, cum îi scris în Epistolia cea dela Ioan, la capitolul 5, stihurile 7 și 8: *“Căci trei sânt cari mărturisesc la Cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și acești Trei, una sânt. Și trei sânt cari mărturisesc pre Pământ: duhul, apa și sângele; și acești trei întru una sânt.”* Dar pentru Credința cei Mare, apoi tot la acelaș capitol, stihurile 4 și 5: *“Căci tot cel născut din Dumnezeu, biruiește lumea; și aceasta este biruința ceea ce au biruit lumea: credința noastră.”* Și-apoi la urmă să poate să cetiți tot capitolul, numai cetiți cu mintea și cu inima, ca să-nțelegeți ce-ați cetit, ca să puteți da și la alții. Și mă rog de mă iertați pre Mine, păcătosul, că Eu vă arăt, că poate frăția voastră mai bine știți decât Mine, că vedeți că amu lumea-i învățată: îi mai hătru oul decât găina. Iară mă plec, că Eu scriu așa, pentru că multe să aud dela frăția voastră. Grăiește lumea, că adica frăția voastră sămănați pleavă în loc de grâu, ori neghină. Eu, păcătosul, nu cred. Pentru că ai Mei frați sânteți și dela Mine ați ascultat toate cuvintele cari au ieșit din gura Mea. Și acela *foc* din Cer au fost. Adevărat vă spun și drept, fraților și surorilor, că a Mea învățătură nu au fost dela lumea aceasta vremelnică, dar dela Singur Mântuitoriul. A mea coasă, numai au trebuit ascuțită cu cutia. Așa au mers, ca un pojar mare, cari nu poate să-l stingă nimenea, până nu s-a trece el singur și va sta de ars. Eu, păcătosul Inochentie ori Ioan, fratele vostru, sânt gata pentru învățătura cu cari am învățat Eu, dela Baltă și până la Cameneț, și la Muromski, și la Petrozavodski, și la Solovețki, să dau sama unde or vrea, măcar și în mijlocul Rossiei, ori în mijlocul a toată lumea, ori măcar și în Cer, dinaintea Mântuitoriului, că nu mă tem că m-oi rușina nici odată. Amin.

Scrisoarea a 6-a

Soră Irină, fă-ți pace și frăția ta, și oamenilor acelora cari te primesc și te țin pre frăția ta. Cucoană preuteasă, amu Eu văd cum s-or alege copilașii Mei, după cum și diavolul au strigat mai înainte, și au zis: Mai stai, ce gândești că chiar vor fi ale Tale ori cu Tine?! Apoi Eu amu văd singur, că drept au zis spurcatu. Că vor rămâne numai acele cari vor avea nădejde la Dumnezeu și smerenie, răbdare, credință și iubire. Dar mai tare cine nu s-a teme că să va ucide trupul. Parcă ați fost cu Mine: ce v-am învățat Eu? Numai curat nu Te îndura Măicuța Domnului. Nu striga oare și Popa ca și Ioan Botezătorul? Pocăiți-vă, măi draga Popii, pocăiți-vă! Mântuitoriul zice: Cine vrea să fie cu Mine, leapădă-te de toate de pre Pământ, ia Crucea și vino după Mine. Așa Irină, ține cu Popa și de Popa. Nu căuta că nu ești cu Popa la un loc aici: aceea nu-i nimica! Dar frăția ta stăriește dincolo să fii cu Popa, că de-amu mulți de cei bolnavi nu știu ce să facă. Să privești tu cum te muncește diavolul: și-apoi mai întrebi cum să trăiască? D-apoi oare pre Popa, cari nu-i bolnav, de ce îl poartă? Luați sama binișor. Amin.

Scrisoarea a 7-a

În numele Tatălui și al Fiiului și al Sfântului Duh. Amin. Pace vouă și Darul Duhului Sfânt cu voi. Dumnezeu să vă Blagoslovească și să vă ierte toate greșalele. Și vă Blagoslovesc și Eu, păcătosul, cu mâna mea aceasta păcătoasă și vă doresc sănătate trupească, dar mai mult, mai mult, mai mult sufletească mântuire dela Cel Prea Înalt Ziditor.

Vă scriu despre viața Mea. Au venit vremea să încep câte oleacă a descoperi, pentru că mulți nu cred ce este aceasta, ce s-au lucrat în Baltă, în Mănăstirea lui Sfântul Feodosie. Așa pre a lor le pare: ca și cum ar fi niște lucruri omenesti sau jucărele copilărești. Că Ieromonahul Inochentie îi malogramotnâi (necărturar), din părinți proști, fără de învățătură. Amin. Ca și când Mântuitoriul au mântuit academia, ori au fost din părinți bogați. Nu, dimpotrivă, El

Singur au fost sărac și din Părinți săraci, anume: Iosif și Maria. Iosif bătrânel, da Maria copilă. Vedeți ce părinți Dumnezeu lăsați tată și mamă și-au luat? Mai întâiu: săraci; al doilea: tată bătrân și mamă copilă. Și pentru de ce aceasta așa s-au făcut? De ce El nu și-au ales Lui mamă și tată bogați și mari oameni? El au putut toate să le facă, căci subț stăpânirea Lui stau toate: Ceriul și Pământul, și toată făptura, și omul. Și au zis: Ce-oi vrea aceea voi face, ce-ți este ție? Tare m-am mirat Eu, păcătosul, când am auzit una ca asta: de ce nu iau ei sama în Sfânta Evanghelie, ce zice Singur Mântuitorul și ce îi ziceau Mântuitorului când umbra pre Pământ și propovăduia? Să duceau chiar arhieriei și ascultau ce spunea El la oameni, de să ducea tot norodul după Dânsul. Ei căutau să-L prindă, să zică El ceva asupra stăpânitorului și nu-L puteau prinde cu nimica. Și-apoi să duceau la Pilat și-i spunea minciuni, numai să-L strice din drum. Că lor le era ciudă: de ce tot norodul merge după Dânsul, dar după dânșii nici nu să uită? Dar ei crăpau de ciudă, că ei să uitau că Mântuitorul era slab, uscat și cu haină proastă, și desculț, și neînvățat, și din oameni săraci. Apoi unde să poate una ca aiasta? Mântuitorul așa prost și ca un calic, dar ei arhieriei și protaori, și preoți învățați, și groși, și burduhoși, și le ședea bine aicea, îmbrăcați cu straie de mătăasă, și bogați de toate celea, și Mântuitorul așa prost, să iasă înaintea lor. Unde să poate una ca aiasta? Dar ei nu știau, Cine este Acesta cari au venit desculț și dezbrăcat, și neînvățat, și s-au apucat de învățat norodul. El singur neînvățat și nu știa, dar s-au apucat de învățat pre alții. Și El neînvățat, dar așa Cuvinte din gura Lui ieșeau, de mai că stau acei învățați și să gândeau: oare Cine este Acesta? Și nu să puteau ei dezlega cu mintea lor: Cine era Acel de învăța norodul și tot norodul mergea după Dânsul? Și așa, oameni buni și frații Mei, și surorile Mele, gândiți vă rog: de ce ei făceau așa asupra Mântuitorului întregii lumi? Că aveau ochi de văzut și nu vedeau, și urechi de auzit și nu auzeau, și minte de înțeles, ca să-nțeleagă: ce este roșu și ce este negru, și galben, și bălan. Apoi ce să vă mirați de Mine, păcătosul, că m-au urât din Baltă, că Mie îmi era drag să spun la norod toată Taina. Apoi așa Popa Inochentie au făcut în Baltă, că lor le era ciudă, că tot norodul merge după Inochentie cel nebun. Dar ei, cumiți și învățați, groși și frumoși, îmbrăcați cu straie bune și nimenea nu să uită la dânșii. Și ei nu să pricepeau: ce era aceea, că Inochentie mititel și slăbușor, și cu răsuoara ruptă, cu douăzeci și cinci de cărpeli pe dânsa, și neînvățat, dar El găsea ce să spună la norod întotdeauna? Nu să mai gătea niciodată ce să grăiască la norod, dar ce-i venea în minte, aceea spunea. Adica: fie voia Domnului și a Măicuții Lui.

Și deatâta Mântuitorul ne lasă și pre noi să ne mai muncim, că El au venit pre Pământ și S-au muncit, și L-au vândut, și L-au Răstignit, și L-au stupit, că Singur El au vrut ca să curățe Pământul de toate răutățile și au răbdat toate, și S-au smerit la toți și la toate, și pre noi ne-au răscumpărat și ne-au curățat, ca și noi cetind cuvintele Lui și despre muncile Lui, să ne întărim cu Sfânta Cruce și să răbdăm, și să ne smerim, ca cu Dânsul să fim. Mântuitorul vrea din Creștinii cei Botezați și răscumpărați cu Trupul și cu Sângele Său, apoi să nu să sparie de smerenie și de răbdare, ci să să-ntărească cu Sfânta Cruce, și să iasă din Creștini Botezați, Îngeri Luminați, dar nu diavoli întunecați. Ia-n să luăm sama binișor, după viața și după faptele noastre: ce facem noi și ce scrie în Sfânta Evanghelie? Și-apoi veți pricepe ce au făcut Inochentie în Baltă și de ce au scris despre Dânsul prin toate gazeturile că-i nebun și sumaședșe (ieșit din minți), și s-au îmbolnăvit toată Basarabia și Hersonu și Podolia. Că Mântuitorul pre Galileia și Iudeia, numai le-au tulburat cu propovăduirea, dar Inochentie, chiar le-au îmbolnăvit! Oare ce să-și aibă aceasta, nu știți dumneavoastră? Oare a cui putere au lucrat acolo în Baltă? Și oare a cui voie au fost, că dela un preot așa prost și neînvățat, și din oameni proști născut, s-au îmbolnăvit toată Basarabia și oleacă cât nu s-au îmbolnăvit arhierul din Chișinău. Bre, bre, bre! Chiar m-am mirat să să-imbolnăvească tot norodul dela Sfânta Cruce! Eu știu că Creștinii cu Sfânta Cruce să întăresc și să lecuiesc. Dar ei au găsit, că dela Sfânta Cruce s-au îmbolnăvit. Apoi nu știu, pricepeți-vă. Că de cât s-or munci toți, mai bine unul pentru toți. Luaș sama, să nu mai uitați cuvintele Popii celui nebun și-ți vide la urmă: s-au împlinit ori nu, ce au vorbit Popa cel nebun?

Vă trimăt închinăciune la toți frații și surorile. Aștept răspuns. Amin. Amin. Amin. Și Dumnezeui nostru, Slavă!

* * *

Aceste Cuvinte, de Singur scumpul și preaiubitul nostru Părinte Inochentie au fost scrisă și trimasă de Dânsul ucenicilor Săi la Grădină, unde și El mai pre urmă au venit la dânșii. Cine cu luare de aminte va ceti, va înțelege în câte locuri Părintele Inochentie s-arată Singur cine este El. Iară cine nu va lua sama, și încă dacă nu va vrea Dumnezeu să-i descopere, apoi nimica nu va înțelege. Amin.

Имя и Фамилия *

Email *

Сообщение *

Отправить сообщение

Примечание: Обязательные к заполнению поля помечены *.